

Logaške

Glasilo občine Logatec, 15. julij 2005, letnik XXXVI, št. 7

Logaške bodo spet Logaške
novice

Upravni center na obzorju

Inšpektorji prihajajo na
obisk - pogovor z vodjo
inšpektorata

Asfalt tudi na Jeršičev grič

Ivankin muzej pod kozolcem

Veris - 2005

Krpan iz lipovine

Koncertni odmev izpod
obokov sv. Barbare

Nina - državna prvakinja

Županovih petic kar 26

Med zlatoporočenci

Od prazničnih zastav do stičišča Tržaške s Titovo

Na šentjanževo smo pred 14 leti razglasili samostojno državo, naslednji dan je Jugoslovanska ljudska armada želela v imenu »Miloševićevega bratstva i jedinstva« pohoditi del svojega ljudstva. – Mi pa niti zastave ne izobesimo. Da bi se s kako slovesnostjo spomnili tega zgodovinskega trenutka, pa komaj komu kane na pamet.

Pomladni čas je tako rekoč pomlad-il tudi naše ljube stranke: DS, SDS, DeSUS, SNS. Toda samo »upokojenec« je uspelo zamenjati predsednika. – Zaradi Matildine bližine je treba

funkcije hitreje zamenjavati.

Kaj menijo ciniki o odpiralnem času trgovin ob nedeljah. – 1. cinik: naključni državljani, ki gre v nedeljo v trgovino po zobno ščetko; 2. cinik: Breda Kutin je za možnost izbire, hkrati pa izrečno proti zapiranju trgovin; 3. cinik: najboljši sosed Janković, ki pravi, da se je ljudem zdelo trapasto, zato niso šli na referendum, ki je kljub temu uspel.

Ne verjamem, da niste kakorkoli že ujele na uho, da so nekatere pravne osebe dolžne več milijard v pokojninsko in zdravstveno blagajno; davčna uprava pa se v takih primerih skriva za neinformiranostjo zaradi programske zastarele računalniške tehnologije. Temu bi lahko verjeli, če se ne bi nepravni osebi dogajalo povsem drugače. Če ne-pravna oseba ne poravnava svojega dohodninskega dolga, ga DURS v hipu pozove k plačilu dolga in zamudnih obresti. Le s kakšno računalniško opremo izsledijo ne-pravno osebo, magari za nekaj beličev, pravnih oseb pa jim ne uspe izslediti za debele milijarde?!

Karol Jakubowicz, predsedujoči odboru za medije pri Svetu Evrope je namero o spremembi zakona o RTV salomonsko pojasnil: **Novi zakon o RTV je »potencialni recept za katastrofo«** (in s tem potolažil opozicijo!), **»lahko pa bo odlično deloval«** (in s tem potolažil koalicijo!). – Temu bi se reklo: diplomatski slovar po meri Evropske unije.

Novi upravni center v Logatcu bo na nekdanji jaklevini – na vogalnem zemljišču Titove in Tržaške ceste; skoraj vse je že določeno, le za vhod se še ne ve, ali bo s Tržaške ali s **Titove ceste**.

Do septembra pa kar najbolj spokojno počitnikovanje!

Urednik

Dober dan – gospod župan

Naravnost iz županove pisarne!

Župan Janez Nagode.

Dvofaznost prenove Notranjske ceste

Kmalu bodo stekla prenovitvena dela na Notranjski cesti od križišča s Cankarjevo do martinjskega krožišča. V prvi fazi se bo Primorje iz Ajdovščine lotilo utrditve in obnove opornega pokopališkega zidu; v tej fazi bosta vgrajena tudi vodovodni in kanalizacijski vod. Do konca oktobra pa bo prenovljena cesta, vključno z razširjenim pločnikom, javno razsvetljavo in parkirišči.

Upravno središče bo na nekdanji Jaklevini.

v doglednem času tako daleč, da bomo lahko pripravili razpis za naročilo idejnega projekta. Zemljišče, ki ga nekako uokvirjata Titova in Tržaška cesta, je že odkupljeno in če ne bo resnejših zapletov, zlasti okrog finančnih aranžmajev, bo upravni center narejen v letu 2007.

Še slab kilometer boljše ceste proti Medvedjemu Brdu

Podjetnik Anton Treven iz Rovt že izvaja zemeljska in utrjevalna dela na cesti na Planinah. Do konca julija pa bo 980 m ceste dokončalo z asfaltno prevleko ajdovsko podjetje Primorje. Na vsak način bo cesta pripravljena do tradicionalnega kmečkega praznika na Medvedjem Brdu.

Upravno središče

Glede na dejstvo, da nam denacionalizacijski upravičenec lahko vsak čas odreče gostoljubje, je Občinski svet sprejel predlagano pobudo, da se lotimo gradnje Upravnega centra. Ta čas tečejo živahne aktivnosti za sklenitev pisnega dogovora o skupni nameri, s katero bi sfinancirali naložbo. Med resne interese smemo šteti poleg občinske uprave tudi službe Upravne enote, Davčne in Geodetske uprave, Centra za socialno delo pa morda še koga. Pridobiti bo treba podatke o velikosti in številu potrebnih prostorov za posamične interese. Računamo, da bomo

Končno voda tudi iz vrtin v Cuntovi grapi

V Cuntovi grapi se odvijajo dela po načrtu; predvidoma bo voda iz vrtin v tamkajšnji grapi priključena na javni vodovod avgusta letos. Pred zimo bo dokončana tudi prenova ceste proti Strmici in dalje proti vrtinam. Sočasno se s cesto prenavlja tudi vodovod in gradi kanalizacijski vod; oboje bo na voljo tudi ondotnim vikendom.

Počitniško investicijsko vzdrževanje

Med počitnicami bo domači podjetnik Markič, s.p., prenovil streho na šoli »Osem talcev« v Dolenjem Logatcu. Na južni fasadi pa bodo zamenjali desetero oken; za posel se zanimata KLI Logatec in Kovinoplastika Lož. Celotno delo velja 18.500.000 tolarjev. – Nekako sočasno bodo iz sredstev investicijskega vzdrževanja obnovili tudi zadnji del sanitarij v vrtcu Kurirček.

Martin Koren

Na naslovnici: Na šentjanževo

Foto: France Brus

Od presenetljivih zasukov do upravnega centra na obzorju

Junjska seja občinskega sveta spet izglasovala Logaške novice – Začasno o Lokalnem programu kulture – Za upravni center

Logaške bodo spet Logaške novice in ostanejo pri svojem

Svetniki so na junjski seji razpravljali o predlogu odloka, ki naj bi spremenil in dopolnil Odlok o ustanovitvi občinskega časopisa »Logaške«. To, da se povrne polno ime »Logaške novice«, kakor se je glasilo imenovalo od leta 1970 do 2002, ko se je nekomu zahotelo, da si je prilastil ravno to ime, potem pa se mu je iz neznanih razlogov odrekal, je bilo za vse svetnike bolj kot sprejemljivo. Tudi zoper to, da bi se besedi »števílo strank« nadomestili z besedama »udeleženci volitev« ni bilo nobenega nasprotovanja. Ko pa bi se naj določilo, da naj »Časopis izhaja praviloma štiri krat na leto«, se je sprožila razprava, ki je dobila pomenotila koalicijska in opozicijska stališča.

Potem ko je direktorica občinske uprave **Alenka Gorza Jereb** predstavila predlagane novosti, je povzel uvodna pojasnila tudi župan **Janez Nagode**, ki je menil, da je prav, da se časopisu vrne nekdanje ime. Vključevanje v razvojno regijo naj bi podprli tudi s skupnim časopisom, ki bi ga kreirala Regijska razvojna agencija z možnostjo sofinanciranja do 50% iz razvojnih skladov.

Logaške novice pa ostanejo, tudi z enakim načinom distribucije.

Franc Godina, LDS, je zatrjeval, da svetniki menijo, kako ni v redu, da bi logaški časopis skrčili od desetih na štiri številke. Pri tem se je retorično vprašal: Ali so Logatčani siti Logaških? Drugo pa je vprašanje uredniške politike, ta je lahko nekomu bolj, drugemu manj všeč. Na vsak način velja časopis za dober vir informacij, zato je smiselno, da ostane v sedanjih okvirih. Kako je z regijskim časopisom, še ne vemo. Zato je predlagal črtanje 3. člena predlaganega odloka, ki govori o tem, da bi časopis izhajal praviloma štirikrat letno.

Ladislav Puc, N.Si, je bil mnenja, da bi bilo treba urediti še marsikatero stvar, predno bi spremenili odlok. Splošno pa je znano, da v občinah, kjer so že vezani na regijska glasila, ohranjajo še vedno občinske časopise.

Janez Smole, LDS, je soglašal z dobrim pravno formalnim zastavkom svetnika Puca. Logaško glasilo izhaja že dobrih 30 let, prav dobro pa se spominja prvega samoupravnega sporazuma, ki je zagotavljal nemoteno izhajanje časopisa za občinske potrebe. Morda bi bilo bolje, če bi določili, naj Logaške izhajajo najmanj štirikrat na leto.

Boris Hodnik, LDS, sporno besedilo razume tako, da bi časopis izhajal vsaj štirikrat na leto, lahko pa tudi večkrat. Nikakor pa ne gre za ukinjanje Logaških, ki naj bi še naprej informirale občane, morda v nekoliko zmanjšanem obsegu, glede na sočasnost regijskega časopisa, ki bi bil kot štirinajstodnevnik aktualnejši.

Stanislav Nagode, SLS, sam dopisnik in član uredniškega odbora podpira izhajanje občinskega glasila, zavedajoč se poslanstva tega medija, zato tudi sam predlaga, da se črta člen, ki bi ožil izhajanje občinskega časopisa. Urednik pa naj odgovorno ravna skladno z uredniško politiko in s proračunom.

Ladka Furlan, SDS, dojema,

da se ob zadevi postavlja več vprašanj: katere logaške teme bo zajemal regijski časopis? Zadeva z regijo je pa tudi še v zraku, tu pa govorimo o regijskem časopisu; kakšen denar bo potreben za regijski časopis? In tako dalje. Za zdaj pustimo Logatčanom časopis. Svet bo lahko kasneje stvari še drugače preurejal, upoštevajoč nove okoliščine. Menim pa, da je logaška občina dovolj velika tudi za središče Notranjskih novic.

Že razprava je pokazala, kam se nagiba volja svetnikov, da se, bo pa tako nagnila zoper predlagano krčenje občinskega časopisa, je bilo kar težko pričakovati. Namreč, od 21 prisotnih svetnikov so za krčenje glasovali le trije, 16 jih je bilo proti, dva pa nista rekla ne bem ne mev. In tako bodo Logaške novice ostale pri utečenem izhajanju.

Začasno o Lokalnem programu kulture

Dalje so stekle stvari dosti hitreje. Pravilnik o sofinanciranju akcij zaščite kulturne dediščine v občini Logatec je bil sprejet brez razprave. Ob Lokalnem programu kulture občine Logatec 2004-2007 so svetniki priznali, da je bilo za pripravo akta veliko truda, obžalovali so le nekatere nekonsekvence, vnašanje priloge med programsko gradivo, kar je ustvarjalo nedovoljno preglednost. Skratka, kaže se potreba po izčiščenju sicer bogato pripravljenega gradiva. Ob koncu razprave je obveljalo, da se sprejme Lokalni program kulture začasno, upoštevajoč popravke iz razprave; do jeseni pa naj se pripravi čistopis, o katerem bo občinski svet ponovno odločil.

Osnovna šola na Medvedjem Brdu naprodaj

Brez posebne razprave so svetniki soglasno potrdili prodajo stavbe nekdanje osnovne šole na Medvedjem Brdu (sedaj občinski center Medved) Ministrstvu za šolstvo za dobrih 15 milijonov tolarjev. Kupnina pa naj bi bila osnova za odkup Zadružnega doma, ki naj bi bil namenjen potrebam krajevne skupnosti Trate.

Na obzorju novi Upravni center

Župan **Janez Nagode** je predstavil občinskemu svetu začetne aktivnosti za izgradnjo Upravnega centra. Denacionalizacija bo nedvomno vrnila upravičencu – Deželni banki – obe stavbi na Tržaški cesti s pripadajočimi zemljišči. Upravni center naj bi se namenil potrebam občinske uprave, upravne enote, Izpostavi davčne uprave, Izpostavi geodetske uprave, Centru za socialno delo, inšpekcijskim službam in še komu. Med štirimi lokacijskimi možnostmi, kot so: stara sodnija v Gorenjem Logatcu, prostori na Brodu (Komunalno podjetje idr.), novogradnja ob Titovi cesti in novogradnja na Poštnem vrtu, se kaže najprimernejše zemljišče ob Titovi cesti, saj je tam mogoče zgraditi poslovne prostore z vso infrastrukturo, tako rekoč v središču naselja. Svet je soglasno pooblastil župana za ustrezen dogovor z vsemi zainteresirani za upravni center. Hkrati pa se naj pričnejo postopki za izdelavo idejnega projekta. Če bodo rojenice dovolj naklonjene, se lahko zgodi upravni center že v letu 2007.

Špela Istenci

Svetniki sprašujejo – župan odgovarja

Janez Smole, LDS, je opozoril na afero Zdravstvenega doma Logatec, o čemer pišejo tudi mediji; stvar je po njegovem mnenju toliko bolj nerodna, ker je vanjo vključena tudi občina kot ustanoviteljica javnega zavoda, pa tudi občinski svet, saj so v svetu Zdravstvenega zavoda, ki je sprejemal vprašljive sklepe, tudi predstavniki občinskega sveta. Zato predlaga, da se naj svetniki ogradijo od problemov zavoda. Občinski svet se mora na vsak način seznaniti z ugotovitvami in poročilom računskega sodišča.

Župan je pritrdil, da je v Zdravstvenem domu bilo nekaj narobe, vendar za leto 2003. Res je tudi, da sta v sedemčlanskem svetu zavoda le dva člana ustanovitelja. V tej zvezi se že razmišlja o spremenjeni strukturi sveta, v katero naj bi imenovala občina kot ustanoviteljica 4 člane; celo predsednik sveta bi moral biti izmed predstavnikov ustanoviteljice. Pa tudi ministrstvo ni bilo najbolj natančno z navodili, kako ravnati z izplačili plač v zdravstvenih domovih. Ker ni ustreznih navodil, kako plačati direktorja za osnovno dejavnost in kako za delo v ordinaciji, je vsak zdravstveni dom izplačeval prejemke po svoje. Tako je bilo na to temo v Sloveniji eno samo pozitivno poročilo računskega sodišča. Na vsak način pa bomo morali zagotoviti izrazitejši vpliv občine pri odločanju v javnem zavodu.

Stanislav Brenčič, SLS, eden od članov sveta Zdravstvenega doma, je opozarjal na potrebo po preoblikovanju sveta v tem zavodu, zlasti spričo odločanja o proračunu zavoda in nagrajevanja direktorice zavoda. Na pisanje medijev ne da nič. Svet pač mora delovati odgovorno. Sinočnja analiza na seji sveta je šla od točke do točke in svet zdravstvenega doma bo moral dati jasen odgovor. Velikih nepravilnosti po zaključnem računu pa ni. V kritičnem letu 2003 pa je svet deloval v drugačni zasedbi. Občina kot ustanoviteljica zavoda mora biti zainteresirana, ministrstvo pa mora dati ustrezna navodila glede izplačevanja nagrad. Na vsak način bo treba voditi ločeno plačo direktorja od prejemkov direktorja za zdravniško delo.

Ne kaže pa zadeve napihovati; kriminalisti bodo predstavili svoje ugotovitve tudi ustanovitelju – občini. Zdaj v zavodu ni slabega stanja.

Stanislav Nagode, SLS, ki je član kar treh svetov javnih zavodov, ugotavlja prešibak vpliv občinskih svetnikov v teh zavodih, posebno pri sprejemanju finančnih načrtov in finančnih realizacij. Zato bi bila dobrodošla potrebna poročila o delu posameznih javnih zavodov.

Vladislav Puc, N.Si., je tudi menil, da bi morala imeti občina večino v svetih javnih zavodov. Direktorica Turkova še vedno ni predstavila svojega programa, ki ga je obljubila ob imenovanju. Nato je vprašal župana, kaj je vendarle z vodovodom do stadiona, ki ima pridobljeno gradbeno dovoljenje, delni lastnik zemljišča je občina, od nekaterih lastnikov pa bi bilo treba pridobiti le ustrezna soglasja. Zanimalo ga je tudi, kdaj bo opravljena sanacija strehe, fasade in tal v športni dvorani in kdo bo plačal nastalo škodo. Nadalje je Puca zanimalo, kako je z dogovorom med našim županom in sosednim županom glede dovoza odpadkov na občinsko odlagališče. Spraševal je tudi, na koliko programov, ki bi se financirali iz sredstev EU, kandidira občina, in končno: kdaj da bo naslednja seja občinskega sveta, glede na dopustniški čas.

Župan je pritrdil, da je gradbeno dovoljenje za vodovod na Sekirico pripravljen, vendar velja še malo počakati, ker se obeta sofinanciranje države. – Glede reklamacij, ki bremenijo izvajalca, pa je župan zagotovil, da bodo izvedene do 20. avgusta letos, glede dovoza odpadkov želi županstvo sosednje občine doseči nižjo ceno. Na zadnjo pisno ponudbo, ki jo je župan poslal županu sosednje občine, pa še ni odziva. – Občina namerava kandidirati v regiji s štirimi projekti (sistem ČN in primarnih kanalizacijskih vodov) v sodelovanju z občinami, povezanimi v program »Čiste Ljubljane«. – Občinska seja pa se načrtuje za 21. julija; datum pa bo odvisen tudi od dospelja poročila računskega sodišča.

Martin Koren

Med seboj

Zaradi urejanja okolja, ne zaradi kazni

Aleksandra Velkoverh, dipl. gradb. inž. s specializacijo v javni upravi in z izkušnjami iz gradbene inšpekcije, od 1. aprila vodja medobčinskega inšpektorata, je v pogovoru predstavila področja dejavnosti in naravo dela inšpekcijske službe

Katere občine poleg logaške še sodijo v vaš inšpektorat?

No, poleg logaške občine spadajo pod pristojnosti našega inšpektorata še občine Brezovica, Dobrova-Polhov Gradec, Borovnica in Vrhnika

Kje vas pa lahko poiščemo naši občani?

Sedež našega inšpektorata je na Vrhniki; na Logaškem bova s kolegom inšpektorjem delovala v četrtkih, vendar večinoma na terenu, čeprav bom imela pisarno v stavbi na Tržaški 13 poleg Geodetske uprave. Najzanesljivejši kontakti z našo inšpekcijo bodo telefonski ali pisni prek občinske uprave; inšpekcija pa bo lahko

na terenu še isti dan.

Med ljudmi je inšpekcijska služba za ene zaželen, za druge strah vzbujajoča. Kako bi jo opredelili vi?

Ja, strah pred inšpekcijo je odveč. Res je inšpekcijska služba po svoji naravi represivna, vendar najprej opozarja na napake, pomanjkljivosti, na kršitve občinskih odlokov. Šele ko opozorila ne zaležejo, seže po kazenskih določbah. Izkušnje kažejo, da se večina stvari vendarle reši uspešno že s pogovorom, tako rekoč že z najavo ogleda. Tako je tudi najbolje, saj v takih primerih niso potrebne ne odločbe in ne sankcije. Tako se je, denimo, doslej

saniralo že neko »divje« odlagališče smeti. Skratka, gre za nadzor uresničevanja občinskih odlokov. In cilj teh nadzorov je splošna urejenost občine. Kaznovanje pa resnično pride na vrsto, če ne obvelja konstruktivni dogovor med inšpekcijo/inšpektorjem in kršiteljem reda. In upam, da ne bomo naleteli na veliko trdovratnih strank, ki ne bi želele spoštovati določb občinskih odlokov, kajti odločeni smo, da bomo rešili primere, ki so moteči za okolico.

In na kaj vse bo pozoren vaš inšpektorat?

Glejte, področje inšpekcijskega nadzora je zelo široko. Zadeva vse, kar je moteče in kvari videz okolja in prostora, pa če gre za gospodarjenje s stavbnimi zemljišči, za oskrbo z vodo, za odvajanje in čiščenje komunalnih odpadnih in padavinskih voda, za odlaganje komunalnih odpadkov in za ravnanje z njimi, za javno snago in za čiščenje javnih površin, za nadzorovanje kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva zraka, za urejanje, vzdrževanje javnih poti in površin za pešce in zelenih površin, površin za športno in rekreativno dejavnost, za pešpoti in druge javne površine, za urejanje in vzdrževanje pokopališč, za pogrebne storitve, za urejanje in vzdrževanje ulic, trgov in lokalnih cest, za javne tržnice, za oskrbo s plinom, za javna parkirišča, za javno razsvetlavo, za prometno signalizacijo in prometni režim, za zimsko službo, za gasilstvo, za javni prevoz potnikov ali za plakatiranje in okraševanje naselij. Pod naš nadzor sodijo tudi vse določbe iz Odloka o javnem redu in miru.

Posebne težave se javljajo s tako imenovanimi divjimi odlagališči, kot da je boj z njimi brez upa zmage. Kako boste ravnali v takih primerih?

Soglašam, da so posebne težave z nelegalnimi odlagališči smeti. Vendar smeti se odlagajo na zemljišče, ki ima svojega lastnika. Lastnik pa je odgovoren za svoje zemljišče. Če nelegalnega povzročitelja nelegalnega smetišča ni moč izslediti, je za nelegalno

smetišče odgovoren lastnik zemljišča. Nekaj »divjega« se dogaja tudi pri zbiranju odpadkov, zato bo potreben poseben nadzor nad ločevanjem zbiranja odpadkov. Tudi tu bomo najprej opozorili, če to ne bo zaleгло, bo sledila sankcija.

Samovoljno poseganje v cestišča je marsikje moteče, celo ogroža varnost cestnega prometa. Se boste lotili tudi tovrstnega nereda?

Seveda, varovanje občinskih cest gre tudi v pristojnost našega inšpektorata. Vedeti je treba, da brez potrebnih soglasij ni dovoljeno nikakršno poseganje v cestišče, denimo, z ograjami, oporni zidovi, živimi mejami, dovozi itd. Zatečene kršitve z nelegalnim poseganjem v cestno telo bo težje reševati; vendar če tovrstni posegi v cestno telo ogrožajo varnost, jih bo treba sanirati, posebej nelegalne posege, ki onemogočajo preglednost. Zlasti ni dovoljeno ovirati preglednosti znotraj križišč. Najlažje rešujemo nepregledne dele cestišč in križišč, kjer preglednost ovirajo žive meje ali drevje. V teh primerih je običajno uspešno že opozorilo. Večkratne kršitve, ki redno ne skrbijo za svoje žive meje, bomo kaznovali. Zato sedaj opozarjam občane, naj bodo pozorni na preglednost, da ne bi prihajalo do nesreč. No, povedati je treba, da bomo na nekaterih področjih dela sodelovali tudi s policijo.

Se vam zdi, da bo potrebna tudi policija?

Veste, nekatera področja našega dela so vezana prav na sodelovanje s policijo in drugimi inšpekcijami. Toda pustiva prevelike strahove. Sama sem namreč optimistka, in verjamem, da bo sčasoma vedno manj dela za naš inšpektorat. Saj si bomo skupaj prizadevali za red. Red za vse je demokracija s pravicami in obveznostmi. Zato inšpekcije naj bo toliko, da bo vsem bolje.

Spoštovana gospa Aleksandra Velkovrh, hvala lepa za pogovor; pri delu pa veliko uspešnih sprizadevanj, da nam bo vsem boljše brez prehudih sankcij.

Marcel Štefančič

Ljubezen ne pozna meja

Sredi junija sta si večni DA obljubila Jože Hladnik s Petkovca in njegova izvoljenka Karin Schwörer iz Unadingena, nedaleč od izvira Donave

V petek, 17. junija, smo po 12-urni vožnji prispeli v vas Unadingen v Schwarzwald, v deželi Baden-Württemberg, blizu Danaueschinga, v bližini izvira Donava.

Na Karinem domu so nas lepo sprejeli; mi pa smo jim prinesli nekaj domačih dobrot s Petkovca pa še idrijsko čipko in slovenski šopek. Za spomin na Slovenijo smo skupaj posadili lipo. Vas je zelo lepo urejena; vsaka hiša je nekaj posebnega. Vse je v rožah, nikjer ni smeti ne prometnih znakov, saj so vaščani mnenja, da kazijo kraj. Zvečer so nas povabili na »Polterabend« – fantovščino in deklisičino pred poroko, ko se fant in dekle poslovita od samskega stanu.

V soboto, 18. junija, smo si kljub naporni noči že zarana ogledali sotesko Wutachschlucht ter jezero Schluchsee in turistični Titisee. Ob treh popoldne je bila civilna poroka v mestni hiši v Undadingenu. Pred mestno hišo smo postavili majhne zvonove in prav nežno je zazvenelo »penkanje« – glasba slovenskih zvonov. Tudi slovenska narodna noša in frajtonarica sta pripomogli k dobremu vzdušju. Tako smo košček Slovenije ponesli tudi v ta del Nemčije. Podeželska mladina Unadingena pa je prišla pozdravit mladoporočenca v značilni noši – Tracht.

Zvečer so fantje in dekleta postavili mlaje, kot se za Petkovčane spodobi. Na enem mlaju je plapolala slovenska, na drugem pa nemška zastava. In po napornem delu nas je čakala prava »ohcet«. Jože in Karin sta pripravila tudi kratko diapredstavitve kraja in značilnih običajev Unadingena. Spoznali smo tudi nekaj novih običajev, denimo, ko prideta mladoporočenca iz cerkve ali iz mestne hiše zaprejo otroci pot z vrvo, zato ženin vrže naokoli nekaj kovancev, da jih otroci pobirajo, in par lahko

In zaplesala sta zakonski sreči naproti.

krene dalje. – Novo za nas je bilo tudi metanje črepinj. Nemški pregovor pravi »Scherben bringen Glück« - Črepinje prinašajo srečo. Potem morata ženin in nevesta skupaj pospraviti črepinje, kar pomeni, da bosta tudi vse težave reševala skupaj.

In tako smo Karin in Jožeta pospremili na novo življenjsko pot. – V nedeljo pa smo se mimo Bodenskega jezera vrnili na Petkovec. Karin in Jožetu želimo veliko sonca v zakonu, kopico otrok, medsebojnega spoštovanja in razumevanja, predvsem pa želimo Karin, da bi bila srečna v naši mali, a lepi Sloveniji.

Silva Brenčič

Logaški invalidi v Banji Vručici

Poleg neverjetne strežne prijaznosti še naravnost nepričakovana poštenost

Društvo invalidov z Vrhnike je v sodelovanju z Alpetourrom organiziralo sredi maja tedensko prijetno letovanje v Banji Vručici, namenjeni zdravljenju kardiovaskularnih in revmatskih obolenj – prava zelena oaza v dolini reke Usore blizu Teslića v Bosni. Letovanja se je udeležilo 50 invalidov z Vrhnike, iz Izole, Radovljice in peterica iz Logatca.

Lepo urejena okolica z drevjem, zelenicami in pisanim cvetjem s številnimi lepo urejenimi sprehajalnimi potmi, ob tem pa ustrezljivo terapevtsko osebje, dobra hrana ter ugodne cene v primeri s slovenskimi, to je prijazna podoba hotela Posavina. Z vso pozornostjo so skrbeli za našega Cirila, tako rekoč prikovanega na invalidski voziček, in Rajka, edinega Logatčana s presajenim srcem. Med dopustovanjem so invalidi obiskali tudi Vitez, Zenico in Lipje, samostan iz 13. stoletja.

In še o poštenosti hotelskega osebja. Po kakih 20 km od hotela na poti domov, so po mobitelu sporočili vodniku, da je nekdo v sobi pozabil brezrokavnik z denarnico, v kateri je bilo 250 evrov, zato naj avtobus ustavi na prvem možnem parkirišču. In čez slabih 20 minut je sam direktor hotela pripeljal brezrokavnik s tako rekoč nedotaknjeno denarnico. Prav gotovo poštena reklama za hotel, ki ga nameravajo invalidi ob letu ponovno obiskati.

Besedilo in foto: F. Brus

Pred termalnim hotelom sredi Bosne.

Človek človeku v pomoč ali V Žibršah še živi solidarnost

Ljudem je kar dobro znano, da nekateri običaji in navade na vasi počasneje zamirajo kot v gosto poseljenih urbanih središčih. Ljudje se na vasi bolje poznajo med seboj, in ko kdo zaide v težave, hitreje ocenijo resnost problema, in udeležena pomoč ni več daleč.

Tudi pri nas v Žibršah je, k sreči, še tako. Že spomladi se je vedelo, da na Storževi domačiji to leto ni več pravih delovnih moči, saj so starši že precej ostareli, dva otroka hodita v osnovno šolo, tretji pa niti še ne, gospodinja pa zmore le z berglami nekaj korakov okrog hiše. In ko je najnujnejše posevke pričel obraščati plevel, je bil potreben le majhen klic, da so se zbrale pridne gospodinjice in v najkrajšem času opravile z zeleno nadlogo.

Pridne roke so opravile z zeleno nadlego.

Foto: B. Rupnik

Podobno se je zgodilo tudi ob košnji, ki v teh krajih zahteva še veliko ročnega dela. Pridnih rok ni manjkalo in ob lepem vremenu je bilo delo opravljeno v najkrajšem času. Da je solidarnost v Žibršah še živa, so se ob nedavnem neurju lahko prepričali tudi pri Rečanu. Močan veter jim je proti večeru odkril del hiše, in le hitra pomoč je preprečila večjo škodo.

Vsem, ki so v sili ali nesreči pripravljeni na pomoč gre iskrena pohvala in zahvala.

Branko Rupnik

Tudi težjim invalidom je lahko prijetno

Društvo invalidov Logatec je organiziralo 21. junija v Močilniku pri Vrhniki prijateljsko srečanje s piknikom za težje invalide. Družabnosti se je udeležilo kakih 70 invalidov in njihovih spremljevalcev. Ob dobrotah je v prijetnem hladu Močilnika kaj hitro stekel pogovor.

Udeležence srečanja sta pozdravila predsednica Društva invalidov Logatec Kristina Meze in predsednik DI Vrhnika Janez Petrič. Oba sta se zahvalila socialni komisiji pri DI Logatec, posebej njeni predsednici Nadi za odlično organizacijo družabnega srečanja. Ob tej priložnosti sta predstavila dobitnika srebrne kolajne s »Teko Bevke«, teka vozičkarjev rekreativcev – Cirila Krašovca in mu še enkrat čestitala k uspehu.

V Močilniku je bilo kar lepo.

Za veselo razpoloženje je poskrbel član DI Logatec Vinko Aleksander z veselimi vižami na harmoniki.

Besedilo in foto: F. Brus

Vendarle poenostavljeni postopki!

VEM – vse na enem mestu – je državni projekt, s katerim skušata ministrstvi za gospodarstvo in za javno upravo kar najbolj poenostaviti postopek priglasitev, sprememb in prenehanj gospodarskih družb

Ministrstvi sta začeli pri samostojnih podjetnikih, nadaljevali bosta pri malih družbah.

Projekt je sicer nastajal dalj časa, priprave pa so kulminirale v zadnjih dneh junija, saj je bilo 1. julija objavljeno ustrezno zakonsko besedilo, ki uvaja elektronski sistem priglašanja samostojnih podjetnikov v poslovni – javni register. Do njega pelje pot prek spleta. Z uvedbo tega sistema je pot do priglasitve samostojnih podjetnikov v register bistveno skrajšana. Doslej je namreč bila dvojna: priglasiti se je bilo treba davčnemu uradu in vzporedno pa še na AJPES – agenciji za javno pravne evidence in statistiko. Poslej pelje pot le k AJPES. Pot bo lahko neposredna, če bodo podjetniki razpolagali s svojim elektronskim podpisom, ali prek katere od 450 vstopnih točk v Sloveniji. Tudi ne bo več nujno teritorialno omejena, kot je bila doslej.

Še več, ob prijavi na AJPES se bo že zdaj mogoče prijaviti tudi v socialno

zavarovanje (razen tujcev) in v davčni register. Z nadgradnjo sistema bo mogoče na enem mestu dobiti tudi napotke in nasvete s poslovnih, delovnopравnih in drugih za poslovanje gospodarskih subjektov pomembnih področij. Po zadnjih informacijah bo vpis v poslovni register brezplačen, za razliko od sedanje zahtevane upravne takse v znesku 4.650 tolarjev. Kdaj bo elektronska oblika v polnosti omogočena, še ni povsem zanesljivo. Za delovanje sistema je potrebna ustrezna oprema, ki je vse vstopne točke ta trenutek še ne premorejo v celoti.

Bo pa pri vsej enostavnosti vendarle treba še nekaj previdnosti. Sam vpis v poslovni register bo zares poenostavljen. V tem pa bo lahko skrita tudi kaka past, vsaj dokler se vse vstopne točke ne usposobijo v celoti ali dokler se ne izkažejo tiste, ki jim gre zaupati, da obvladujejo tudi drugo zakonodajo. Nekateri drugi zakoni namreč za opravljanje dejavnosti terjajo izpolnjevanje posebnih

pogojev. Mednje sodijo zakon o prevozihi v cestnem prometu, zakon o gostinstvu, trgovini, obrtni zakon za prevoze, denimo, zakon terja prevozniško licenco, za gostinstvo odločbo o izpolnjevanju pogojev, za trgovino postavlja izobrazbene pogoje, za obrt zahteva obrtno dovoljenje oz. vpis v obrtni register.

Na obrtni zbornici smo že doslej bili v pomoč večini samostojnih podjetnikov, ki so dejavnost priglašali na novo ali jo spreminjali. Tako bo lahko tudi poslej. Poleg zbornice pa sta v Logatcu za zdaj še dve vstopni točki: Upravna enota in izpostava davčnega urada. Prepričani smo, da bo poslej priglašanje še preprostejše in manj zamudno, predvsem pa ne bo več treba trkati na več različnih vrat, vsaj praviloma ne. Priglasitev je torej poenostavljena, poslovanje pa je v vse bolj zaostrenih konkurenčnih razmerah vse zahtevnejše in bolj kompleksno.

Janez Gostiša

Majhen dosežek – velikega pomena

Asfalt tudi na Jeršičev grič v Rovtahn

Da so Rovte lep kraj, že dolgo ni več nekaj nenavadnega. Še lepše pa je, da se do svojega doma pripelješ po lepi asfaltni cesti. To se bo odslej dogajalo vaščanom zaselka »Jeršičev grič«, saj so vročega junijskega petka uradno odprli prenovljeno in asfaltirano ter osvetljeno cesto.

Za to gre najprej zasluga prav prebivalcem samim, kajti samo s soglasjem le-teh se je naredilo to, kar se je. Ko se je že ravno zaključeval projekt posodobitve vodovodnega kroga, so se odločili, da cesto tudi asfaltirajo. Precejšniji del stroškov so krili stanovalci te ulice, gonilna sila tega projekta je bil Milan Mivšek. Krajevna skupnost Rovte ni imela prav posebno veliko posluha za to, le »namestnik župana« v krajevni skupnosti Slavko Šinkovec ml. je stvar peljal naprej.

Na otvoritvi, ki so jo pripravili prebivalci tega zaselka, se ni zbralo prav veliko ljudi, mogoče tudi zaradi spremembe časa otvoritve. Kratek kulturni program sta izvedli Eva in Polona, svečanost pa je dosegla vrhunec, ko je župan Janez Nagode prerezal trak. Z nekaj besedami je poudaril, da je vsak – še tako majhen – dosežek za tak kraj velikega pomena. In za Rovte se le ne naredi tako malo, kot se sliši naokrog.

Še prej pa nekaj pozdravnih besed.

Foto: B. Petkovšek

Sledil je še najprijetnejši del – družabno srečanje, ki pa se ga je udeležilo, zanimivo, precej več ljudi kot otvoritve. Ni manjkalo dobre pijače in jedi, za kar

gre zasluga prizadevnim domačinom.

Se že veselimo naslednje otvoritve, ki bo, vsaj upamo, prav kmalu.

Metka Bogataj

Muzej pod kozolcem

Turistično društvo Logatec je na dan državnosti, 25. junija, pripravilo otvoritev muzeja starih predmetov v Blekovi vasi. Lepo zbirko kulturne dediščine je pripravila Ivanka Urbas. Zbirko je uredila pod svojim kozolcem na griču, kjer se je reklo pri »Bajtarjevih«. V njem so shranjeni stari predmeti, ki so jih nekdanji lastniki že zavrgli. Nekaj nekdanjih lastnikov pa se je zavedalo dediščine preteklosti in ker doma niso imeli prostora, so jih podarili Ivanki.

Ivanka sredi svoje muzejske zbirke.

Foto: D. Malavašič

Ob zvokih harmonikarja Franca Jeraja se je sredi lepega dopoldneva pričela slovesnost, v kateri je otvoritveno besedo prevzela Vanja Pfajfar, predsednica turističnega društva Logatec. Ivanka Urbas pa je predstavila vso dolgo pot zbiranja po načelu »čez sedem let vse prav pride«. Še nekaterim drugim pozdravnim besedam prisotnih je brat Pavel Bogataj prof. zgodovine v Ajdovščini, dodal še bogato orisano zgodovino Logatca z opisom življenja in dela ter domačih običajev v Logatcu. Današnji mladini je življenje v prejšnjem stoletju dokaj neznano in zato bomo njegov obširni zapis objavili v jesenski številki Logaških.

Vsekakor otvoritev takšnega dogodka ne gre brez blagoslova, ki ga je opravil domači župnik Jože Selan. Številni poslušalci so si lahko nato ogledali razstavne prostore v kozolcu, v katerem je za tako izredno bogato zbirko kar premalo prostora, čeprav je Ivanka stare predmete razporedila v treh etažah. Spodnji prostori so namenjeni orodju in različnim starim predmetom. V podstrešnem delu pa je predstavljeno hišno domovanje iz preteklosti.

Upam, da bodo naši šolniki znali izkoristiti kulturni ali športni dan za ogled tega muzeja starih predmetov; od tod pa se potem ponuja še prijeten sprehod po Blekovskih gmajnah.

Za vse, ki si bodo želeli ogledati muzej, bo Ivanka imela odprto vsako soboto in nedeljo od 16. do 18. ure, lahko pa tudi po dogovoru (telefon 01 754 11 02).

Albin Čuk

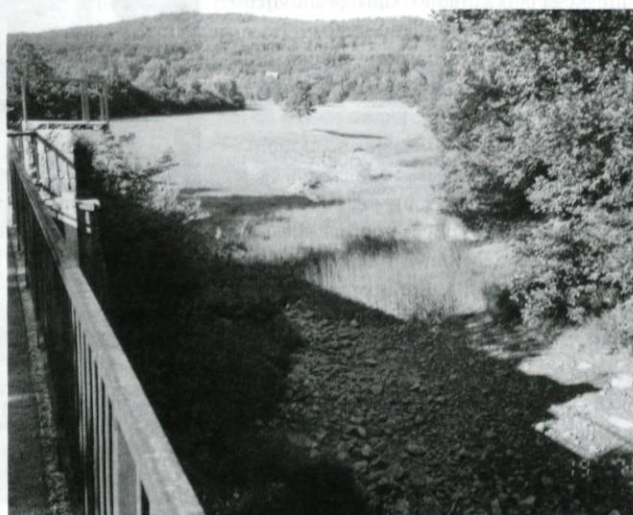
Varovanje naravnih in kulturnih vrednot Planinskega polja

Sredi maja je na pobudo krajevnih skupnosti stekla v Lazah iniciativa za zavarovanje naravnih in kulturnih vrednot Planinskega polja – Na srečanju so se strokovnjaki in domačini pogovarjali o pticam prijaznih načinih gospodarjenja s travniki, o ekološkem kmetijstvu in prednostih zavarovanih območij

Slovenija ima bogato naravno dediščino, ki se je skozi čas ohranila zaradi tradicionalnih oblik kmetovanja predvsem na območjih, kjer obstajajo določene omejene možnosti za kmetijsko dejavnost. Tudi na Planinskem polju gre za območje posebnih naravnih vrednot in mozaičnosti kulturne agrarne krajine, ki pa se je ohranila izključno zaradi ekstenzivnega kmetovanja in sonaravnega vedenja lokalnih skupnosti, kar dokazujejo tudi zračni posnetki. Kulturna krajina se na Planinskem polju v zadnjih 100 letih ni bistveno spremenila. Vprašanje je, kako zagotoviti to prvobitno ohranjenost prostora tudi za bodoče rodove.

Z Uredbo o posebnih varstvenih območjih je bilo Planinsko polje razglašeno za SPA območje – pomembno za varovanje ptic, s tem pa si je pridobilo status območja Natura 2000, kar velja za dobro podlago nadaljnjim aktivnostim, ki morajo biti razvojno trajnostno naravnane. Majhen del Planinskega polja je delno že zavarovan kot Notranjski regijski park. Zato bi bilo smiselno kmete preusmerjati v sonaravne in ekološke načine kmetovanja, katerih bistvene značilnosti so prepoved sintetičnih gnojil in fitofarmacevtskih sredstev, uporaba preležanega gnoja, omejitev uporabe gnojnice (le ustrezno razredčene), obvezna paša ali vsaj izpust, omejitev količine dokupa krme.

Z razglasitvijo območij Natura 2000 je bil storjen prvi korak. Sedaj je treba vključiti tudi druge interesne skupine: kmete, otroke in mladino. Zlasti kmet, ki od nekdanj živi s Planinskim poljem, in najbolj pozna ta življenjski prostor, je lahko najboljši sonaravni upravljalet tega prostora.

Planinsko polje s presahlo Unico.

Za dodatne informacije sta na voljo Andrej Medved, iz Društva za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije, tel: 01 / 426 58 75 in Nataša Prestor, Keramična delavnica Laze, tel: 031 380 398.

am

Turistično društvo Logatec – med najstarejšimi v Sloveniji

Na Mostu na Soči je bilo 24. junija srečanje turističnih društev, starih sto in več let. Na njem so poleg govorov predsednika Turistične zveze Slovenije dr. Marjana Rožiča in predsednika Državnega sveta RS Janeza Sušnika učenci OŠ Dušana Muniha z Mosta na Soči predstavili nov turistični izdelek »Mala mostarska miška«. Igrica, podobna monopoliju, vsebuje znamenitosti Mosta na Soči in okolice in je dobrodošla za turistično ponudbo Slovenije.

Ob tej priložnosti je Ministrstvo za gospodarstvo RS podelilo Turističnemu društvu Logatec priznanje za izjemen

prispevek k 100-letnici organiziranega turizma na Slovenskem in h krepitvi turistične društvene organizacije; v imenu logaškega društva je visoko priznanje prevzela predsednica Vanja Pfajfar. TD Logatec deluje že od leta 1897; pred osmimi leti se je tako vpisalo med stoletnike. Sodi torej med 13. najstarejših turističnih društev v Sloveniji, kjer ta čas deluje 607 društev z več kot deset tisoč člani; od teh je 25 društev starejših od 100 let.

Biti v tako častitljivi družini je še posebej pohvalno in spodbudno za nadaljnje delovanje.

PetBra

Od Idrije do Kolpe

V okviru Zavoda PO-PPD Od Idrije do Kolpe, ki skrbi za regionalno povezovanje naravne in kulturne dediščine 13 občin med reko Idrijco in Kolpo, želimo izboljšati pretok turističnih informacij na lokalnem, regionalnem in širšem nivoju – V člankih bodo predstavljeni turistično razvojni projekti, turistične lokacije, ponudniki, primeri dobrih praks, aktualne informacije, razvojni trendi na področju turizma v Evropi in druge zanimivosti

Slovenski turistični forum: Turisti hočejo »pisati« svojo osebno zgodbo.

Na Bledu je 9. in 10. junija potekal 8. slovenski turistični forum na temo R(evolucija) interneta in novih tehnologij v turizmu.

Poleg tradicionalnih posrednikov v potovalni industriji, kot so organizatorji potovanj in turistične agencije, se danes množično razvijajo tudi t.i. virtualni posredniki. Uspeh ponudnikov v turizmu je danes že povezan z zmožnostjo učinkovite prilagoditve novim informacijskim tehnologijam, povezovanju in vzpostavljanju dolgoročnejših odnosov z drugimi ponudniki na trgu, o izboru inovativnejših tržnih praks in z vsebino turističnega produkta, ki ga ponujamo.

V nadaljevanju povzemam predstavitev direktorja Hotel Business Consulting, THR, Jacquesa M. Bourgeoisa z naslovom Deset marketinških zapovedi.

Pri ustvarjanju turističnega produkta je potrebno poznati potrebe današnje družbe, ki se neprestano spreminjajo. Pred

približno 20 leti se je razvoj dopolnil z informacijsko družbo, katere gospodarske vrednote so storitve, ta pa se danes že nadgrajuje s t.i. »sanjsko družbo«. Rezultat »sanjske družbe« je **čustvena inteligenca**, za razliko od racionalne inteligence. Če prenesemo vrednote »sanjske družbe« v turizem, bi to pomenilo, da današnji turizem temelji na izkušnjah in zgodbah, ne več na samih storitvah. Preprosto povedano: **turista zanima osebna zgodba, ki jo bo prinesel domov.**

Čustvena piramida zajema: **varnost, raznolikost, individualnost, povezanost, rast prispevek.**

Jacques M. Bourgeois je svoje predavanje zaključil z besedami: »V Sloveniji imate čudovite gore, reke, jezera, morje, smučišča... Toda tudi številne druge države imajo enake ali celo še lepše. Poudarite, da ste Slovenci, ki imate svoj način življenja, svoje življenjske zgodbe in pristop, ki je povsem drugačen od vseh drugih – to vas dela posebne.«

Alenka Henigman

Kulturni razgledi

Pevsko bogato in glasbeno kosmato

Koncert ŽePZ KD Tabor Logatec in instrumentalne skupine Kosmato srce

Skoraj intimen prostor na razredni stopnji Osnovne šole Tabor Logatec je bil komaj dovolj, da je sprejel 11. junija skupino glasbenih poustvarjalcev in celo ustvarjalcev. Zidove, ki so sicer prežeti z otroškim živžavom, da omet odpada, je tokrat z raznolikimi zvoki »prebelila« skupina glasbenikov z zvoki od šumenja kraškega brina in valov Mure, do skrivnostnih tonov Maorov in južnoameriških indijancev ter nas preselila celo med irske p(i)evske prijatelje. In kar je bilo posebej zanimivo, slišali smo tudi izvirne skladbe **Bojana Šena**, logaškega –

slovenskega glasbenika, ki se razdaja od Marek do Amsterdama. In to dobesedno.

Naj nadaljujem z nastopajočimi, saj so nam pripravili koncert ne le zato, ker se tistega petka zvečer ne bi imeli kam dati, ampak predvsem zato, ker smo se našli v glasbi tisti, ki čustvujemo enako ali vsaj podobno. Za klavirjem je bila **Dragica Klojučar**, na flavto nam je zaigrala **Urša Petek** in s tolkali nas je pozdravil **Boštjan Tršar**. **Ženski pevski zbor KD Tabor Logatec** je vodil »neumorni« **Zdravko Novak**. In potem so bili tu še s kosmatimi srci kitarist in skladatelj **Bojan Šen**,

harmonikar in pianist **Vinko Kralj** ter flautist in bas kitarist **Vid Sark**. Za vsem tem je stala **Branka Novak**, katere besedilo je s pravimi poudarki in izbranim jezikom prebirala **Barbara Novljan Mišič**.

Ženski pevski zbor Tabor obstaja že 7 let. Zdaj jih prepeva 30. Zbor se je najprej bolj plašno, potem pa vsako leto bolj opogumljeno pojavljal na različnih pevskih revijah in koncertih doma in čez hrib. Lani je prejel srebrno priznanje na I. regijskem tekmovanju in bil razglašen za najboljši ženski zbor. Pevovodja **Zdravko Novak** pa tokrat skoraj ne potrebuje

drugačne predstavitve, kot to, ki jo je izpričal prav ta večer: Zdravko povezuje pevke in glasbenike, povezuje govorjeno in peto besedo, vzdušje komornega muziciranja in lahkotnosti zabavnega prepričevanja, prijateljuje z odrskimi efekti in »koketira« s publiko. In zakaj ne! V današnjem svetu se vse prevečkrat mnogi zatekajo bodisi k površnemu glasbenemu zadovoljevanju ali pa k hermetičnemu iskanju globin muziciranja profesionalcev, zelo redke so povezave med njimi. In tako je ta večer v logaški šoli zanimivo in dobrohotno zvenelo vse, od Srečka Kosovela s Krasa do Pascale Denis iz Dominikanske republike. Univerzalni jezik glasbe, ki se ga ni treba učiti, le poslušati ga je treba!

In k temu so od irskih pubov do pariškega Montmarta prek logaškega polja zakorakali člani **instrumentalne skupine Kosmato srce**. Med Dublinom in Parizom je v sredini predvsem kraljevala glasba **Bojana Šena**, avtorske skladbe, ki so se med omenjenima koncema počutile preprosto »notri« ali »in« ali (po Jančarju) »v«. Intonančno točno je bilo izvajanje, občutek, da glasbeniki uživajo in moj občutek, da nam preostane le, da uživamo, potrkavamo s prsti ali zatopotamo s stopalom po linoleju. **Kosmato srce** je svoje

ŽePZ Tabor pod vodstvom Z. Novaka.

Foto: P. Sark

ime dobilo avgusta lani, trije glasbeniki pa že vrsto let igrajo skupaj v različnih zasedbah rocka, jazza, blue grass-a, countryja in še česa. Sicer pa skupina gostuje po Sloveniji, bili so na Primorskem in odpravljajo se še kam, kot člani skupine **Stopinje** pa nastopajo še več, na primer, na festivalih na Nizozemskem. Vedno pa se odzivajo vabilu za sodelovanje v domačem kraju bodisi z Zdravkom Novakom bodisi

s šolskimi zbori ali z ženskim – kot ta večer.

»V Logatcu se nič ne dogaja«, še vedno radi rečejo mnogi, ki so pozabili, kako prijetno se je sprehoditi med akordi logaških skupin, ko ne mlaskamo z MacDonaldsovimi pop-cornom in mehurčki dietne Coca Cole. Minister za zdravstvo mi bo že oprostil, ker pravim: v logaški šoli je ta večer na koncu kozarec rujnega sodil h glasbi, ki nam je napolnila »kosmata« srca.

Kras

V znamenju ljudskih motivov

V poznih pomladnih dneh, je zapelo tudi Pevsko društvo invalidov in upokojencev Logatec. Pripravilo je namreč tradicionalni letni koncert, nanj pa povabilo svoje znance in prijatelje, tako med poslušalci kot med pevci.

Na odru Narodnega doma v Logatcu so se 11. junija najprej predstavile

pevke domačega pevskega zbora. Pod vodstvom Karoline Medvešček so zapele narodne, njim tako ljube pesmi: Pod rožnato planino, Osamljeno doni zvonček, Pri nas pa ohcet imamo, Sem zaljubljen bil in Zbadljivko.

Nato so se logaškemu občinstvu predstavile gostje, ženski pevski zbor

Lastovke iz Grosupljega. Tudi te pevke s svojo zborovojo Mojco Intihar rade sežejo v zakladnico narodnih motivov. Tokrat so izbrale pesmi: Škrjanček poje, Burja, Slovenska vas, Tam gori za našo vasjo, Izberi si moža.

Nazadnje je na koncertu zapel Mešani pevski zbor Društva upokojencev Zalog. Njihovo prepevanje usmerja in vodi Valentina Prošek. In tudi ta zbor je v svoj program uvrstil pretežno ljudske napeve: Ljuba si ti pomlad zelena, Sonce je zašlo, Trobentice, Na lipici zeleni, Žabe.

Koncertni večer, ki ga je s prijaznimi besedami oblikovala Sonja Mihelčič, se je končal z izmenjavo drobnih pozornosti in daril, ki so jih pevke in pevci namenili svojim prijateljem. **NevMa**

Združeno so zapeli Po jezeru in Kje so tiste stezice.

Foto: F. Brus

KERAMIČNA DELAVNICA, VAŠKI MUZEJ IN GALERIJA LAZE

Ogled stalne razstave starih predmetov in fotografij ter umetniških del likovnikov iz Kamnika po dogovoru.

Informacije:

KŠD LAZE, Nataša Prestor, tel.: 01 7544 803, 031 380 398.

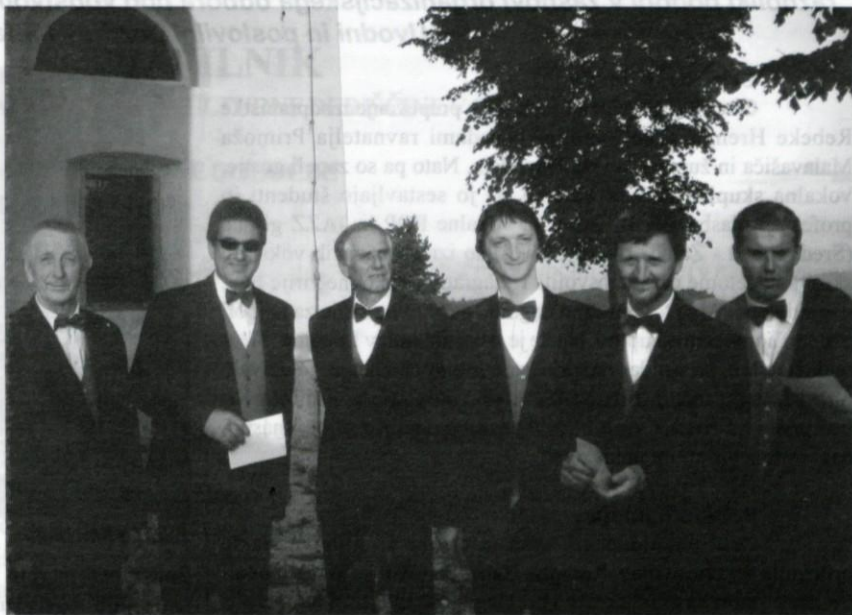
Koncertni preizkus pri sv. Barbari

»Koncert pred zaključkom sezone« je Logaški oktet poimenoval prepevanje s hotenjskim pevskim zborom v cerkvi sv. Barbare na Ravniku na večer 18. junija

Domači župnik Srečko Turk je, komaj vrnivši se z romanja bolnih in invalidov na Brezje, ob sedmih daroval sv. mašo, pri kateri je Logaški oktet pel. Po maši pa je Darja Merlak uvedla in iskriivo povezovala koncertni nastop Moškega zbora Hotedršica in Logaškega okteta.

Trinajstletnemu hotenjskemu zboru, ki je nekaj dni poprej s koncertom pred vaško cerkvijo počastil svojo 30-letnico, se je poznalo, da je za nastop dobro pripravljen in je pod vodstvom Matija Logarja zares dopadljivo odpel pet pesmi.

Logaški oktet, ki bo prihodnje leto praznoval svojo petintridesetletnico, se je predstavil solidno, ubrano in čvrsto, kot se od Logaškega okteta pričakuje. Lepo sta svoj solo odpela Roman Meden in Peter Grom. Ker smo poslušalci – polna cerkev nas je bila – navdušeno ploskali, je oktet pristavil še pesem Ko lani sem tod mimo šel... Za Logaškim oktetom je letos dolga sezona z nastopi doma: ob občinskem prazniku, ob dnevu Prešernovega rojstva, v domu Marije in Marte, na prednovoletni prireditvi na Cankarjevi cesti, z Vitro v čevčanski cerkvi na letnem koncertu, na območni reviji pevskih zborov in na gostovanjih: v Grosupljem pri maši, ki jo je vodil češki kardinal Špindlik, na

Se je Sv. Barbara nasmehnila njim ali oni njej?

medobmočni reviji v Zelšah in na državni reviji izbranih oktetov v Brežicah, pa na gostovanju na Jezerskem in na Vrhniki. Oktet se je bil predstavil tudi v samostojni oddaji na radiu Triglav.

Ena od domačink je pred koncertom izrazila iskreno navdušenje, da

se je vendarle nekdo spomnil na cerkev sv. Barbare, ki bi lahko služila tudi kot komorni koncertni prostor. Če je bila ta zamisel vseh tudi drugim domačinom in če se sklada z namenom, za katerega je cerkev postavljena, bo lepih poletnih glasbenih večerov na Ravniku zagotovo še kaj.

J. Gostiša

Kje so tiste stezice?

*So pesmi okrogle,
prav lahke za pet';
ko bile bi na vogle,
bi ne mogle po svet'.
(Ljudska)*

Da, res, kje so tiste stezice, ki so včasih bile. Žal, so mnoge pozabljene, po njih ne hodi nihče več, še sledi so se izgubile. Nekatero so še komaj opazne. Te smo skušali poiskati, se napotiti po njih in jih pokazati še drugim. Seveda prisodoba govori o ljudskih pesmih, plesih, igrah, navadah, s katerimi so živeli in se veselili naši predniki po Žibrahah, Medvedjem Brdu in tod okoli. Ljudska pesem je mnogokje pozabljena, odrinjena, celo na vasi, vendar edina, ki je preživela stoletja in se ohranila vse do danes. Dušica Kunaver nas v knjigi Pesmi in šege moje dežele navdihuje z mislimi: "Slovenska ljudska pesem je del naše kulture, dediščina naše kulturne preteklosti, zato smo jo dolžni ohraniti rodovom, ki šele prihajajo, ne pa jo zapraviti, zavreči, pozabiti. Ljudska pesem je odsev naše posebne slovenske duševnosti, ki je soodločala pri oblikovanju naše zgodovine, temelja, na katerem naj bi rastle sedanost in prihodnost... Po bogastvu vsebine, po oblikovnih zanimivostih in izrazni lepoti je naše pesemsko izročilo dragocen prispevek Slovencev evropski kulturi."

Koncert "Pod Veharško lipo" je žaživel v našem majhnem kraju. V skrivnostni kresni večer, čeprav kresa ne kurijo več na predvečer godu Janeza Krstnika, ampak 24. junija zvečer v pozdrav

prazniku državnosti, so najprej zazveneli prisrčni otroški glasovi. Zbora Rožmarin in Mešani mladinski pevski zbor iz Rovt sta navdušila z ubranim večglasnim petjem, prelepo je zapel duo Mir, vaški muzikanti in folkloristi so gledalce ponesli med stare pesmi in ples. Predstavila sta se tudi domači mešani pevski zbor in Oktet Godovič. Za poseben »prijatelj« pa so vsem veljale dogodivščine Janeza in Mici. Seveda, pa je lep večer osmisil s prijaznim nagovorom Janez Nagode, župan občine Logatec.

Prijetno poletno vzdušje se je potem izpod dehteče lipe preselilo na igrišče, kjer se je vsa družba v toplem junijskem večeru še dolgo zadržala pri gostoljubnem okrepčilu.

Ana Žakelj

KNJIŽNICA OBVEŠČA

Ure pravljic bodo ponovno v septembru.

Od 1. julija do 31. avgusta bo Knjižnica Logatec

delovala po poletnem urniku:

PO, SR, PE: od 9. do 16. ure

TO, ČE: od 12. do 19. ure

SO: ZAPRTO

Informacije: Knjižnica Logatec, 01 7541 722

Glasbeni festival Veris – 2005

Glasbena šola Logatec je že peto leto zapored pripravila razgibani pomladni glasbeni festival Veris – Tokrat v malce drugačni, časovno krajši, likovno spremenjeni pa vendar sveži, pestri in glasbeno raznoliki podobi v zasnovi organizacijskega odbora pod vodstvom ravnatelja Primoža Malavašiča – Uvodni in poslovljni pozdrav fanfar

Četrtek, 16. junija

Otvoritveni večer se je začel s prepevanjem sopranistke Rebeke Hren, z otvoritvenimi besedami ravnatelja Primoža Malavašiča in župana Janeza Nagodeta. Nato pa so zapeli gostje, vokalna skupina BIT iz Velenja, ki jo sestavljajo študenti in profesorji glasbe. Na II. festivalu vokalne POP in JAZZ glasbe (Sredi zvezd - Žalec, 14.-15.5.2004) so izmed enajstih vokalnih skupin iz celotne države osvojili 1. nagrado strokovne žirije in 2. nagrado občinstva ter posebno nagrado strokovne žirije za najbolj zvočno homogeno skupino, kar se je izkazalo tudi v Logatcu. Sicer maloštevilno, pa vendar izredno zadovoljno občinstvo, je uživalo ob poslušanju znanih zimzelenih skladb, med katerimi so bile: Ko boš prišla na Bled, Orion, Ljubljanski zvon... In njihov nastop nagradilo z gromkim aplavzom.

Petek, 17. junija

Že v popoldanskih urah je otroke in njihove starše pritegnila delavnica mag. Katarine Habe. Pogovor se je sukal okoli treme. In zato, da bi jo uspešno premagali, so mlajši in malo večji otroci spoznali nekaj tehnik sproščanja in pripravljanja na umirjen prihod na oder ter muziciranje pred starši, učitelji in prijatelji.

V pozno popoldanskih urah pa se je prva izmed nastopajočih na trgu sv. Nikolaja sončnim žarkom in občinstvu pokazala skupina Misija nemogoče. Pod vodstvom Igorja Bezgeta so se predstavili s jazzovskimi skladbami znanih avtorjev pa tudi s skladbami mentorja samega (Keramični zob, Pri štiridesetih stopinjah...). Zaključek drugega festivalnega večera je povzela Eva Hren, ki je zbranim, prav tako na trgu pred cerkvijo, predstavila pesmi napovedujoče se avtorske zgoščenke.

Misija nemogoče.

Foto: D. Malavašič

Sobota, 18. junija

Dopoldne se je v športni dvorani začelo s plesom. V delavnici, ki jo je vodila Kaja Janjič, so predvsem dekleta raziskovala, kako glasba vpliva na gib in v kolikšni meri ga spremeni.

Nato pa so se v sonca polnem popoldnevu predstavili tudi glasbeniki sosednjih šol. Nastopili so učenci Glasbene šole z Vrhnike, iz Cerknice, Idrije in pa, seveda, iz Logatca.

Nato se je dogajanje za delček festivalskega časa preselilo v dvorano Glasbene šole Logatec, kjer je zbranim ljubiteljem glasbe pobožal duše kvartet klarinetov Clarinetissimo: Ajda Pupis, Rok Sekimik, Rok Škrli in Jure Robek, ki zorijo, rastejo in hočejo več.

Kvintet klarinetov.

Foto: D. Malavašič

Pod mentorstvom prof. Marjana Grdadolnika na svoj način ustvarjajo repertoar, s katerim želijo med ljudi vnesti svoj žar, zagnanost in dobro voljo, kar so občutili tudi zvesti poslušalci na tem nastopu.

Piko na i sobotnega dogajanja pa je dodala posebna glasba, španskega temperamenta ob zvokih mandolin in mandol. Pravo mediteransko vzdušje. Orkester Mandolina Ljubljana – edina zasedba v Sloveniji, ki si je za glasbeno ustvarjanje izbrala mandolino, sega s svojimi začetki v leto 1974, ko je glasbeni zanesenjak Slavko Kokalj zbral okoli sebe manjšo skupino ljubiteljev čarobne mandolinske glasbe. Z leti je število članov naraslo, in danes orkester šteje kakih dvajset članov. V stalni sestavi je vključena prva in druga mandolina, mandola, kitara, kontrabas in tudi harmonika. Hkrati s številom članov je rasla tudi kvaliteta orkestra, ki je do danes močno preseгла prvotno navdušenje in znanje. Za to se ima v veliki meri zahvaliti dirigentu Dušanu Nedoviću, ki je orkester vodil od leta 1993 do 2003. Po njegovem odhodu pa je taktirko prevzel priznani glasbeni pedagog, klarinetist in vsestranski glasbenik, Andrej Zupan.

Nedelja, 19. junija

Vročedeljsko popoldne in glasba Pihalnega orkestra logaške Glasbene šole pod vodstvom Simona Perčiča sta na trg pred cerkvijo privabila prve poslušalce in obiskovalce. Ti pa so

Pele so ob spremljavi logaških simfonikov.

Foto: D. Malavašič

ostali in se množili. Poslušali so še sestava domače Glasbene šole, in sicer Godalni orkester, ki ga vodi Marjetka Tekavec Mihevc, in Simfonični orkester, ki ga vodi Marjan Grdadolnik.

Po teh nastopih sta se logaškemu občinstvu predstavila še Big band Cerknica Igorja Matkoviča in Tamburaški orkester iz Šmartnega pri Litiji, ki ga vodi Helena Vidic.

Vrhunec in zaključek petega pomladnega festivala pa je bil vsekakor večerni koncert Pihalnega orkestra Logatec s pevko

Nino Kompare in številnimi odlično zaigranimi skladbami pod vodstvom dirigenta Marjana Grdadolnika. Številnim Logačanom in okoličanom so pričarali nepozabni nedeljski glasbeni večer.

In tako, potem ko se je na odrih festivala zvrstilo 289 nastopajočih pred 1000 poslušalci, kolikor se jih je zvrstilo v tistih junijskih dneh, se je končal 5. pomladni glasbeni festival Veris Glasbene šole Logatec.

NevMa

Glasba iz nebeškega predverja

Koncert saksofonista, magistra artium Leva Pupisa, in organistke Andreje Golež, ki smo ga prvi julijski dan nekako »v ožjem družinskem krogu« poslušali v dolnjelogaški cerkvi, je izzvenel, kot da smo bili v predverju raja

Tako čiste muzike in tolikšnega obvladovanja instrumenta v živo menda še nisem slišal. In Bog daj, da bi ga še kdaj.

Poslušalci smo imeli veliko milost, da nam je bilo dano slišati ta koncert v tem prostoru, ki je bil ravno prav prazen, da je z odmevom pokrival vdihe in so bili celi odlomki skladb slišati kot ena sama fraza, odigrana v enem samem vdihu. Mojstrsko obvladovanje sopranskega in altovskega saksofona je slikalo zvočne podobe zdaj Bachove trobente, zdaj klarineta, čela, malokdaj v nizkih legah rustikalni saksofon. Bravurozno izvedena suita št. 6 J. S. Bacha je še posebej v 2. stavku, v gavoti, navdušila z naglim preskakovanjem iz nizkih v najvišje lege in nazaj, tako da se

sprašuješ, če je kaj takega sploh mogoče odigrati. Bach, seveda, ni pisal skladb za saksofon, pa tudi drugi skladatelji – večina iz časa baroka – ne. S pihalom izvajati skladbe, pisane, denimo, za čelo, violino, je podvig že sam po sebi. Da pa odigraš tako, kot je na tem koncertu odigral Lev Pupis, je mojstrstvo, ki mu težko najdeš primerjavo.

Zelo elegantno, a v čvrsto podporo solistu je svoj delež k skupnemu prevzemajočemu vtisu oblikovala organistka Andreja Golež. Oba mednarodno uveljavljena koncertanta sta nas obogatila z nadčasovno in prevzemajočo glasbo, ki je bila, kot je rekla ena od poslušalk, taka, kot bi jo poslušali v nebeškem predverju.

Janez Gostiša

Praprotna semena v škornjih

Ob čevčanskem vodnjaku je že enaindvajsetič donela pesem z domačih in bližnjih planjav

Saj kar te•ko verjamemo, da se je •e pred 20 leti porodila misel, kako bi se ob vodnjaku na Čevici sredi Logatca zapelo in zaigralo. Takratni (in sedanj!) učitelj glasbenega pouka na osnovni šoli v Gorenjem Logatcu, predvsem pa zavzeti pevovodja **Zdravko Novak**, je s to pobudo ustvaril stalnico, ki ji v Logatcu ni veliko podobnih. Kot prvi so zapeli takrat pevci Mešanega pevskega zbora Društva mladih glasbenikov Logatec, pozneje pa se je v bližini najdaljšega letnega dne zvrstilo resnično veliko pevskih sestavov, glasbenih skupin in posameznikov. Dolgo vrsto let je prireditel vodil Milan Trobič. Posebnost teh večerov pa so bili in ostali Čevčani, ki obiskovalcem vsa ta leta ponudijo prigrizek domačih sladkosti, niso pa pozabili niti, kako se postavljajo mlaji, kako se spleta venci in kako se je nekoč v naši deželi kresovalo. In Logačani so ostali zvesti obiskovalci teh večerov, tudi takrat, ko so jih zaradi muhastega vremena prestavili ali premaknili drugam. Še več. Pripeljali so tudi druge, in glas o tem, da Logatec prepeva prve dni prihajajočega poletja, pa čeprav je to muhasto, vroče, ledeno ali soparno, se je raznesel prek poljan.

Tudi letos so se Logačani zbrali polnoštevilno pod čevčanskim vodnjakom. Tokrat sta sponzorirala prosojna kresnica **Tina Rupnik**, ki nas je mnoge pomladila, če ni to že storila pesem sama, in **Marko Škrlič**, prekaljeni radijec, ki mu je improvizacija pomagala iz zadreg, poleg tega pa nam je še zapel tako, kot so to nekoč počeli mladci na vasi. In spet so bile na voljo dobrote, ki so jih spekle gospodinje izza pročelij hiš, ki oklepajo ta poletni večer že 20 let. Seveda, so bili tu tudi pevci in godci. Na citre sta zaigrali **Ana in Maruša Pišljarič**, zapeli pa so nam najprej domači pevci Mešanega pevskega zbora društva Logatec pod vodstvom Lovra Groma, Ženski in moški zbor Kulturnega društva Dolenja Trebuša pod vodstvom Slavice Zanin in Branka Jana, Vokalna skupina Zlati zmaj iz Ljubljane, Pevsko društvo Flora z zborovodkinjo Katarino Skuk; na koncu je Folklorna skupina

Logaško pevsko društvo pri vodnjaku na šentjanževu.

Foto: P. Sark

Kulturnega društva Dolenja Trebuša predstavila venček gorenjskih in domačih, cerkljansko-idrijskih plesov in viž. Nastopajoči so nam obudili spomine na marsikatero, ki smo jo morda že pozabili, oba bela metulja **Tina Rupnik** in **Marko Škrlič** pa sta nas pospremila v sanje po tankih krilih kresnic in z besedilom neumorne **Branke Novak**. Ker samo tisti, ki jim na kresni večer pade praprotno seme v škornje, razumejo živalsko govorico, so jo mnogi ob koncu mahnili sredi svetle noči proti domu prek polja, »po bližnjici«, da bi bila pot daljša, ker je bila prijetna.

Kras

Krpan s »Tabra«

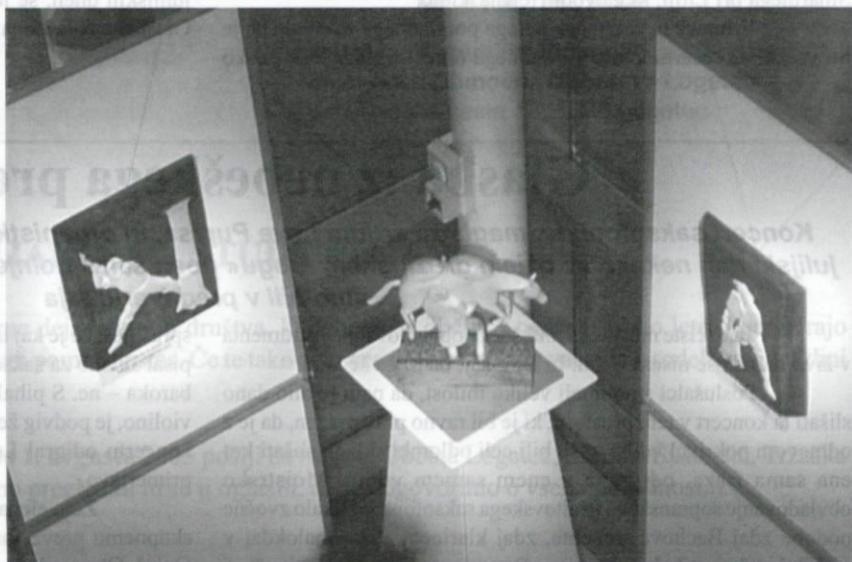
Lepo število obiskovalcev se je 3. junija zbralo v Stekljeni galeriji ob športni dvorani, da bi prisostvovali odprtju reliefno-kiparske razstave Franca Godine na temo Martina Krpana

Franč Godina običajno ustvarja kompozicije v lesu, pretežno v lipovini. Iz njegove mladosti ostajajo spomini zlasti na lipo ob cerkvi sv. Križa na Taboru; po tamkajšnji lipi je nekdanji preizkušal svoje plezalne sposobnosti. Domače okolje, ki se je strmo vzpenjalo proti taborski cerkvi in lipi je, kot kaže, vplivalo tudi na njegovo lirično ustvarjanje lesnih kompozicij.

Ta razstava lesnih reliefov in plastik ponazarja prigode Levstikovega junaka Martina Krpana. In zakaj njegovih reliefov in plastik ne bi imenovali »Krpan s Tabra«?

V tem okolju je Franč Godina preživel svojo mladost in lahko bi njegovo delo, posvečeno Krpanu, poimenovali kar po kraju njegovih spominov. Krpana si namreč lastijo v raznih krajih in vsak kraj ima o Krpanu svojo zgodbo in eno izmed njih je na otvoritvi predstavil tudi mag. Milan Trobič.

Nevenka Malavašič, vodja Območne izpostave javnega Sklada za kulturne dejavnosti, je po otvoritvenem nagovoru in po nastopu kvarteta flaut učencev glasbene šole dala besedo avtorju. Ta je poudaril, da se je pri tematski

Junak Krpan - to pot iz lipovine.

Foto: D. Malavašič

upodobitvi Krpana skoz svoje predstave zgledeval zlasti pri Hinku Smrekarju in Tonetu Kralju. Razstavo je pozdravil tudi akademski slikar **Janez Lenassi**. – Kot zanimivost lahko omenimo še sodelovanje Osnovne šole »8 talcev«; pod mentorstvom Urške Župec so učenci razredne stopnje

razstavili svoje videnje Martina Krpana.

Razstava je bila odprta do 19. junija; ob ogledu razstave ste lahko ubujali tudi svoje spomine in vtise ter ste ponovno ugotovili, da Krpan res vleče kobilu za rep.

Albin Čuk

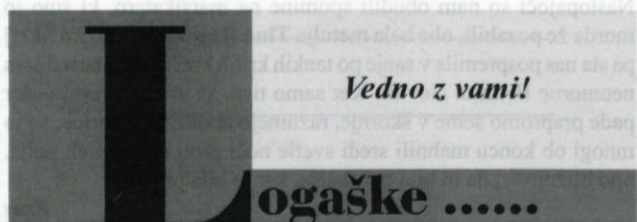
Glasbena izjema za pravilo

V množici kakovostnih glasbenih prireditev v juniju se je pozornosti nekam tiho izmuznil recital klarinetistke Ajde Pupis v dvorani logaške glasbene šole

Mendelssohnovo Sonato, Webrov koncertino op. 26 in Hoffmeisterov koncert je odigrala ob spremljavi pianistke Danjane Zupan, Grginov capricio št. 1 pa solo. Dokaj obsežen koncertni spored je bil izveden z obilico okusa in izvajalskih veščin, ki so pri dijakih na srednji stopnji glasbenega izobraževanja prej izjema kot pravilo. Ta koncert je bil, zame, izjema, ki pravilo potrjuje.

Ajda Pupis obiskuje 2. letnik SGBŠ v Ljubljani pri prof. Andreju Zupanu. Udeležuje se domačih in mednarodnih tekmovanj. Na lanskem državnem tekmovanju je dosegla najvišje možno število točk! Zato je bila povabljen v mednarodni simfonični orkester na enomesečno turnejo po Sloveniji in Italiji.

Ajda želi nadaljevati študij v tujini. Bomo čez nekaj let pisali o Ajdi Pupis kot o magistri artis z odliko, kot zdaj pišemo o bratu Levu? Bog daj vso srečo na nadaljnji glasbeni poti. *Jago*

Krpanovi razstavi na rob

Ob navdušenju nad razstavo reliefov in plastik Franca Godine se mi je utrnula misel, da na Notranjskem nimamo skulpture narodnega junaka Martina Krpana. Nikjer nas (oziroma zvedavega turista) nič ne opomni, da smo v deželi Martina Krpana. Drugače je v dolini Kolpe. Ob cesti nad Kolpo v občini Osilnica stoji ogromen kip Petra Klepca – vabi nas v deželo Petra Klepca.

Celo v živalskem vrtu v Ljubljani Martin Krpan razveseljuje staro in mlado. Skulptura bi lahko ponazarjala boj Martina Krpana z Brdavsom in bi lahko stala ob vhodu v logaško občino oziroma na Notranjsko z ljubljanske smeri na Cesarskem vrhu – simbolično ime. Tod so potekali boji za osamosvojitve Slovenije, nedaleč stran pa so bili boji s Turki v 16. stoletju. Ne nazadnje, predstavlja lik Brdavske Turke pred Dunajem, Dunaj pa ni smel pasti: s padcem Dunaja, bi padle tudi slovenske dežele. Temu pa se je postavil po robu naš Krpan.

Dobro bi bilo, če bi se ustanovil iniciativni odbor za postavitve Krpanove skulpture, saj bi postavitev le-te ponazarjala zgodovinski pomen teh krajev, literarni junak pa bi dobil spomenik, ki si ga zasluži; Krpan pa bi namenjal dobrodošlice turistom na Notranjskem.

Lik Martina Krpana pa bi lahko zašel tudi na razglednice in na umetelne spominke. Fotografije – reprodukcije skulptur Franca Godine in Nataše Prestor (ki je že upodabljala Martina Krpana v keramiki) bi tudi lahko obogatile našo turistično ponudbo.

Gvido Komar

Farni dan – praznik župnije sv. Nikolaja

Ob razigrani družabni vedrini tudi o izzivih današnjega časa, o pasteh relativizacije, o izrazitosti tržne logike, o družbenih dilemah v odnosu do etičnih vprašanj...

Čemu farni dan, ki na trgu pred farno cerkvijo tradicionalno zaokroži pomlad, in velja za prijetno popotnico v poletje? Zato, da se župnijsko življenje ne odvija le preko zakramentalnih vsebin, ampak da se župljani in vsi ljudje dobre volje vsaj enkrat v letu zberemo v veselem druženju, ki pa mu je treba dati določeno vsebino. Letos, ko je poudarek pastoralnega leta na laikih, je bila izbrana vodilna misel – »Človek v Cerkvi in družbi«.

Tako je bil glavni poudarek farnega dne v njegovem kulturnem delu, v okrogli mizi, pogovoru z gosti na temo gesla farnega dne. Povabljeni so vsak na svoj način in iz svojega zornega kota spregovorili o izzivih današnjega časa, o pasteh relativizacije, o izrazitosti tržne logike, o družbenih dilemah v odnosu do etičnih vprašanj in s tem povezane lastne odgovornosti in pobude v javnem življenju. Zbrani smo z zanimanjem prisluhnili razmišljanju Damjana Mihevc, odvetnika na odgovornem mestu v slovenskem gospodarstvu, in dr. Antonu Gosarju, univerzitetnemu profesorju, ki je predstavil

Spopadli so se pravi mački v žaklju.

Foto: R. Mihevc

visokošolsko okolje, v katerem deluje. Poudaril je, da je za formacijo odgovornega državljana preko izobraževalnega sistema potreben preplet z vsebinami, ki segajo v področje morale in etike krščanskega izročila zahodne civilizacije. Msgr. Anton Kompare se je v svoji besedi spomnil našega rojaka dr. Andreja Gosarja. Njegovo delo, drža in misel naj bi tudi danes vzpodbujali

prizadevanja za družbeno solidarnost in družbeno pravičnost. Marija Gerbenc, mati sedmih otrok, pa je kot laik spregovorila o družini, ki ji danes časi niso dovolj naklonjeni. Vsekakor pogovor, ki bi ga veljalo ponoviti.

Popoldanski program je popestril nastop Judite Kavčnik, vidnejše ustvarjalke ritmično-duhovne glasbe in folklorne skupine iz Brezovice. Povabilu pa se je odzvala tudi Nina Kompare. Marsikomu je zaigralo srce, ko je zapela o stezicah, ki so včasih bile. Za najmlajše je bilo poskrbljeno v delavnicah ročnih spretnosti, ki so jih pripravile vzgojiteljice Miklavževega vrtca, malce starejšim in mladim po srcu pa so skavti pripravili športne igre. In ko se je popoldan prevesil v večer, je za plesne ritme poskrbel ansambel Erazem. V prijetnem druženju in dražljivosti srečelova, katerega izkupiček je letos namenjen obnovi Župnijskega doma na Griču, se je kar bliskovito iztekel farni dan. In če bo Bog dal in sreča junaška, bomo drugo leto praznovali jubilejni – dvajseti farni dan.

Jan Mihevc

Poromali so na Česko

Logaški sodelavci Karitasa so 10. junija poromali na Česko. Tam jih je pričakala vodnica Helena, ki z družino živi v Pragi, sicer nekdanja sodelavka Elke Kokalj, ki je vodila logaško romanje. Nato so se odpeljali v Vyšší Brod, kjer so se ustavili pri znani gotski cerkvi z vyšebrodsko madono iz 13. stoletja. Tu je maševal logaški župnik Janez Kompare, nato jim je pater predstavil cerkev in cistercianski samostan, mlajši vodnik pa jim je pokazal še bogato baročno knjižnico.

Pot so nadaljevali v Český Krumlov, ki sodi v seznam Unescove svetovne kulturne dediščine. Mesto ponuja na ogled prekrasne gotске, renesančne in baročne stavbe z gradom; skoz mesto teče znamenita Vltava. Od tod so se odpeljali v česke Budejovice, kjer so prenočili.

Naslednjega dne so se odpeljali v Prago, najlepše

Pred Plečnikovo cerkvijo Srca Jezusovega v Pragi. Foto: M. P.

srednjeevropsko mesto, ki postaja eno največjih evropskih turističnih središč. Sicer pa je milijonska Praga gospodarsko, kulturno in upravno središče Češke. Ker ni bilo mesto nikoli bombardirano, je ohranilo tako rekoč nedotakljivo podobo od najstarejših časov. Z vodnico Heleno so obšli Kraljevsko cesto (po stopinjah čeških kraljev) in si ogledali Občinsko hišo, Prašno rano, Staromestni trg z mestno hišo in znamenito uro, Križovniški trg s cerkvijo sv. Frančiška Asiškega, Staromestni stolp, Karlov most, Malostranski trg s cerkvijo sv. Miklavža, po Nerudovi ulici na Praški grad, kjer je rezidenca predsednika države. Tod je slovenski arhitekt Jože Plečnik opravil pomembno delo. Dalje jih je pot vodila po Zlati ulički čez gradske vrtove do cerkve v Strahovskem samostanu; tu so tudi zapeli pri maši. Po večerji so se odpeljali v Velke Popovice in prenočili nedaleč od pivovarne Kozel (Odrasel Čeh popije največ piva na svetu: 330 litrov na leto!).

Tretjega dne so se romarji odpeljali v praško cerkev Srca Jezusovega, delo arhitekta Plečnika, v Vinohradyh; tam so prisostvovali in tudi zapeli pri maši ob somaševanju logaškega župnika. Po maši so se odpeljali s podzemno železnico do muzeja, se nato sprehodili po Vavclavskih namestih (trg); vodnica Helena pa jim je izčrpno predstavljala zanimivosti Prage. Točno opoldne so na Straomestnem trgu opazovali na znameniti uri mimohod dvanajstih apostolov in smrti, ki z zvončkljanjem opominja ljudi na minljivost.

Po kosilu so se solznih oči poslovili od vodnice Helene in ji zaželeli vso srečo v Pragi. Zgodaj popoldne so se odpeljali iz oblačne češke prestolnice, potem ko so troje dni preživeli s sodelavci Karitasa v prijetnem romarskem razpoloženju, ki ga je s svojo maksimo – bodi vesel in moli – oblikoval župnik Janez. Po devetih urah vožnje so se romarji, hvaležni vsem, ki so pripravili in vodili romanje, in šoferju za udobno vožnjo, srečno vrnili domov.

Marinka Petkovšek

Tudi ob koncu sezone odlični namiznoteniški dosežki

Odprti turnir R Slovenije za najmlajše kadete in kadetinje letnika 1994 in mlajše je bil 4. junija v Puconcih. Najboljša med najmlajšimi kadetinjami letnika 1994 za sezono 2004/05 v Sloveniji je Nina Zupančič; 3.-4. mesto pa je osvojila Katja Gutnik – obe iz NTK Logatec

Naslednjega dne je bil v Ljubljani **6. pregledni turnir MRNTZ** za učence in učenke od 1. do 8. razreda. Na Iliriji v Šiški se je odigral 6. (zadnji) regijski turnir v sezoni 2004/05, na katerem je nastopilo 170 igralcev iz 19. klubov v posameznih kategorijah, kjer so si naši igralci in igralkе priigrali absolutni primat, saj so od 192 možnih »pobrali« kar 48 kolajn:

2. mesto Nina Zupančič, učenke 3.-4. razred; 3. mesto Katja Gutnik, učenke 3.-4. razred; 2. mesto Nejc Gutnik, učenki 3.-4. razred; 3. mesto Anže Vrabl, učenki 3.-4. razred; 2. mesto Blaž Bončina, učenki 5.-6. razred; 3. mesto Miha Žigon, učenki 5.-6. razred; 1. mesto Ana Verdinek, učenke 7.-8. razred.

Skupne razvrstitve naših igralcev in igralk po šestih turnirjih pa so: 1. mesto Nina Zupančič, učenke 3.-4. razred; 3. mesto Katja Gutnik, učenke 3.-4. razred; 2. mesto Nejc Gutnik, učenki 3.-4. razred; 3. mesto Anže Vrabl VRABL, učenki 3.-4. razred; 2. mesto Blaž Bončina, učenki 5.-6. razred; 2. mesto Andrej Kek, učenki 7.-8. razred; 1. mesto Ana Verdinek, učenke 7.-8. razred; 2. mesto Sanja Smiljanič, učenke 7.-8. razred.

Tekmovalna sezona 2004/05 v namiznem tenisu je

Nina (prva z leve), državna prvakinja med najmlajšimi kadetkami.

končana in vsem, ki so pomagali, objavljali rezultate in sledili dogajanjem v namiznem tenisu, želimo lepe in vroče počitnice; v začetku nove sezone se zopet javimo. **J.B.**

Sprostitveni uvod v počitniške dni

Športno razigrano je stekel dan košarke – Logatec 2005

Košarkarski klub 2003 Logatec je 11. junija organiziral košarkarsko tekmovanje, na katerem so se pomerili najmlajši pa tudi starejši ljubitelji košarke. Med zanimivimi tekmami velja omeniti opoldansko, v kateri sta se pomerili ekipi pionirjev (A, B) in Ženske športne unije (v kateri so igrale mame in njihove prijateljice

proti sinovom), ter merjenje moči in znanja med očeti in sinovi. Sicer pa so se ob dnevu košarke na prenovljenem igrišču v Grajskem parku pomerile še ekipe kadetov, KLŠ, veteranov ter »domačih« in »tujih« športnikov.

Vseh udeležencev je bilo 90. In doseženi so bili naslednji rezultati: Pionirji

A so v tekmi s Pionirji B izgubili 64:81, Pionirji pa so premagali ŽŠU 56:42. Kadeti so najprej zgubili z Mladinci 46:56, nato premagali Starše za en samcat koš: 55:54. KLŠ pa je klonil pred Veterani: 42:47. So pa Domači premagali Tuje 69:62.

Veselo dogajanje je spremljala glasba, živahno napovedovanje in športno vzdušje številnih navijačev. Seveda, pa ni manjkala niti dobra gostinska ponudba Primoža Petka in njegovih prijateljev, sodelavcev. Lep, športno in veselo obarvan uvod v poletje in počitniške dni!

NevMa

Skupinska slika z Markom.

Foto: D. Malavašič

DPOM Logatec in Grajski park
vas vabita na

POČITNIŠKE DEJAVNOSTI V JULIJU IN AVGUSTU

Vsi, ki se doma dolgočasite, pridite in preživite prijetne ure v naših delavnicah, ki bodo potekale ob torkih in četrkih od 19. julija do 16. avgusta

v Grajskem parku v Gornjem Logatcu.

Dobivali se bomo ob 10. uri v Grajskem parku. Delavnice bodo potekale do 12. ure.

Prek Gorskega Kotarja

Kar 27 logaških planincev se je 17. junija pod vodstvom Alenke Mrak odpeljalo na 3-dnevni pohod po Gorskem Kotarju. Proti poldnevu so dospeli v Begovo Razdolje (1078 m), kjer so se nastanili v preurejeni kmečki hiši in kjer jim je oskrbnica zaželela dobrodošlico. Begovo Razdolje je najvišje ležeča vas na Hrvaškem z dovolj razvitim občutkom za turizem, zlasti zimskim. Tu so žičnice; leta 1980 so zgradili hotel »Jastreb«. Sredi vasi je znamenje, posvečeno Jakobu Mihelčiču (1858-1932), prvemu planinskemu vodniku na Hrvaškem. Po njem se imenuje bivač (1460 m) na Bjelolasici

Po krajšem počitku so se z najnujnejšo opremo odpeljali proti Mrkopalju (824 m), od koder so se napotili na Bjelolasico (1534 m), najvišji vrh Gorskega Kotarja. Gora je bujno gozdnato porasla, tu je tudi planinski botanični vrt. Vodnih izvirov ni, zato je treba na poti imeti vodo s seboj. Po štirih urah hoje po markirani, a slabo počiščeni poti, so pod vodstvom vodnika Tomaža prispeli na razgledni vrh, kjer so se pozdravili s štajerskimi in hrvaškimi pohodniki. Od tod so se vrnili v svoje domovanje na skupno večerjo.

Naslednje jutro so se planinci odpravili proti edinstveni lepoti Bijelih stijen. Narava je pričarala pravo galerijo nenavadnih kraških oblik – 50 m visokih sten. V gozdu je polno globač z večnim snegom na dnu. Po čistinah pa pravi cvetoči vrtovi. Strma in zdrsljiva pot je prešla tik pred vrhom v zahtevnejše plezanje. In sredi dopoldneva so dosegli vrh Bijelih stijen (1335 m). Z vrha, koder rastejo tudi planike, je bil lep razgled na Klek in Bjelolasico.

Na vrhu Bjelolasice.

Foto: M. Petkovšek

Z vrha so se plezajoč spustili do pol ure oddaljene Planinske kočice pod Bijelimi stijenami (1200 m). Tod je pozimi snega do dimnika. Po daljšem počitku so se odpravili proti Samarskim stijenam. Po gozdni cesti so prispeli do Ratkovega bivača (1184 m) pod skalami. Na vrh sten se nismo povzpeli. Medtem si je voznik avtobusa privoščil samostojen vzpon na vrh Bijelih stijen, ki jih je le on osvojil.

S parkirišča so se po Matić-poljani (1030 m), prostrani planjavi, odpeljali do Planinskega doma »Bijele stijene« Tuku (878 m). Ob poti stoji spomenik padlim – 26 skal, simbolizira kolono partizanov, ki so na pohodu februarja 1942 zmrznili. – Po skupni večerji v Begovem Razdolju so po živahnem klepetu in balinanju legli k počitku.

Tretjega dne so se že zarana poslovili od prijetnega bivališča in se odpeljali do hrvaškega olimpijskega centra Bjelsko (625 m), nato so se odpravili na uro dolgo pot do Planinskega doma na Kleku (1000 m) in od tod še na vrh Kleka (1182 m), kjer je po ljudski pripovedi domovanje coprnice, ki se spreletavajo tudi vse do naše Slivnice. Kakih 200 m visoke stene vabijo plezalce od blizu in daleč; tu je tudi prva hrvaška šola plezanja. Po krajšem počitku in razgledu po Gorskem Kotarju, Bjelolasnici in Ogulinu so se odpravili po strmi in zaraščeni stezi do markirane poti, ki pelje proti Ogulinu. Sredi popoldneva so prispeli do manjše vasi, v kateri jih je čakal avtobus. Na travniku so si privoščili še zadnjo zalogo hrane. Nato so se odpeljali v 12 km oddaljeni Ogulin s 15.000 prebivalci, si z razgledne točke ogledali 50 m globok Djulin ponor, nato še frankopansko trdnjavo, zgrajeno okoli leta 1500.

Po krajšem ogledu mesta so se mimo Delnic, Kočevja in Cerknice pozno zvečer – hvaležni Alenki Tomažu in šoferju – srečno vrnili domov.

Marinka Petkovšek

Olimpijski tek – 2005

Olimpijski tek je pri nas deležen že prave ustaljene športne manifestacije, pritegljive toliko bolj, ker domači tekači posegajo po imenitnih dosežkih. Na letošnjem teku, ki mu je 12. junija nekoliko ponagajalo slabo vreme je bilo na štartu nekoliko manj tekačev in tekačic kot prejšnja leta, pa kljub temu jih je izpred Valkartona po logaških ulicah odvršalo 550.

In šlo je kot vihar – na začetku.

Foto: N. Meze

Na progi, dolgi 3 km, so se najbolje uvrstili: 1. Peter Košir (1962) – Ljubljana, 2. Matjaž Gorjanc (1992) – TSK Valkarton, 3. Robert Zrimšek (1961) – Logatec.

Na 10 km so med ženskami pritekale na cilj: 1. Urška Matko – Logatec (42,31), 2. Erika Kunc – ŠD Hitre noge (46,45), 3. Staša Mesec – Tekški forum (47,23).

V moški konkurenci na 10 km pa so se najbolj uveljavili: 1. Jože Petkovšek – Logatec (33,29), 2. Jožko Rupnik – Črni Vrh (34,07), 3. Gašper Novak – AD Mass (34,36).

Pob

Srebro Cirilu Krašovcu

Športno društvo Bevke je, 4. junija organiziralo že 3. tradicionalni »Tek Bevke«, na katerem je v enajstih kategorijah nastopilo 311 tekmovalcev.

Na pobudo Društva invalidov Vrhnika so letos prvič organizirali »tek« invalidov vozičkarjev-rekreativcev, in sicer v dveh kategorijah: 11 vozičkarjev se je pomerilo na 1300 m dolgi progi, pet invalidov, ki se redno ukvarjajo s tovrstnim tekmovalstvom – dva od teh sta nastopila že na para olimpijskih igrah – na posebnih tekmovalnih vozičkih pa so se pomerili na progi, dolgi 2600 m.

Prvovrščenega Toneta (desno) in drugovrščenega Cirila (levo) je pozdravil vrhniški župan (sredi).

Med invalidi rekreativci je Ciril Krašovec, član DI Logatec, ki šteje že sedem križev, osvojil odlično drugo mesto. Hitrejši od njega je bil le 44-letni Tone Kanc iz Novega mesta.

Prireditev je povezoval igralec Jernej Kuntner.

Besedilo in foto: F. Brus

Projekti – del šolske vsakdanjosti

Na OŠ Tabor vključimo vsako leto poleg rednega dela v svoj letni delovni načrt tudi nekaj projektov, s katerimi želimo izboljšati medsebojne odnose, delovno okolje in obeležiti pomembne dogodke v tekočem letu.

Ob zaključku tega šolskega leta smo na centralni šoli poleg praznovanja 120-letnice šole izpeljali še tri projekte. Nadaljevali smo s projektoma Kodeks in Tekmovanje za najboljši razred, izvedli pa smo tudi projekt Pozdrav Evropi, s katerim smo želeli zaznamovati naše prvo leto članstva v Evropski uniji.

Kodeks

Že v prejšnjem šolskem letu smo v okviru projekta Kodeks začeli z oblikovanjem šolskih pravil, ki počasi postajajo del naše šolske vsakdanjosti. Skupaj smo izoblikovali tri pravila: *Na šoli se želimo počutiti varne in sprjete, Na šoli gojimo lep odnos do šolskega okolja, hrane prostorov in do soljudi, Učitelji in učenci smo sodelavci.*

V šolskem letu 2004/05 pa so učenci v svojih razredih izoblikovali še vsak svoje pravilo, ki so ga skušali čim bolj uresničevati in spremljati. Vodja projekta je bila že drugo leto Barbara Novljan Mišič.

Tekmovanje za najboljši razred

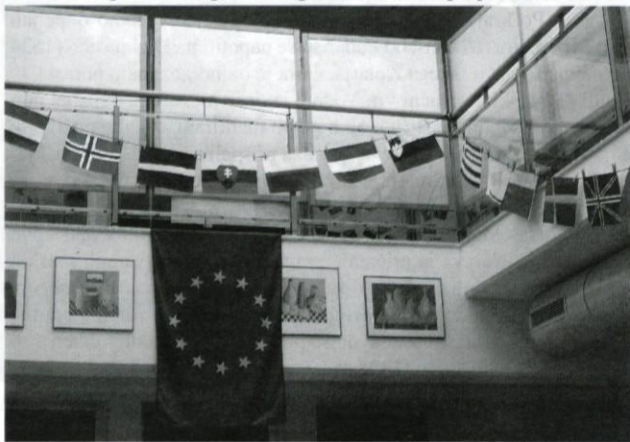
Tudi ta projekt poteka pod vodstvom Bojane Levinger že drugo leto. Zanj smo se odločili, ker smo želeli vzpodbuditi učence k večji aktivnosti in k boljšemu sodelovanju. Izboljšati smo želeli tudi disciplino in urejenost šolskih prostorov. Tekmovali so učenci od 3. do 8. razreda od oktobra do 10. junija. Ocenjevala jih je posebna komisija, ki je spremljala, kako se učenci vedejo med odmori, kako ravnaajo med malico, kako pišejo domače naloge in kako so sodelovali na različnih šolskih akcijah. Učitelji, ki so jih poučevali, so jih ocenjevali sproti. Imeli smo štiri ocenjevalna obdobja, 10. junija pa smo razglasili zmagovalca. – to pot 4.b, ki si je prislužil nagradni izlet. Drugo in tretje mesto pa sta si delila 3.a in 4.a. Za nagrado sta dobila dve prosti uri in sladkanje s sladoledom.

S projektom bomo nadaljevali in se trudili, da bomo skupaj z učenci in delavci šole način tekmovanja v prihodnosti še bolj dodelali.

B. Levinger

Pozdrav Evropi

V kodeksu naše šole smo zapisali, da smo učitelji in učenci sodelavci. To pravilo se je potrdilo z letošnjim projektom »Pozdrav Evropi«. Že na začetku šolskega leta smo k sodelovanju povabili učitelje, učence in starše, da bi v maju in juniju obeležili naše enoletno članstvo v Evropski uniji. Pod idejnim in koordinatorskim vodstvom Barbare Novljan Mišič in Dubravke Sertić smo preko celega šolskega leta v okviru projekta izvedli več

Pod zastavami Evropske zveze.

dejavnosti: zbirali smo razglednice evropskih držav, risali plakate, novoletne čestitke in vse skupaj predstavili na razstavi. Učenci so izrezali figure otrok in jih opremili s pozdravi v različnih evropskih jezikih. Predstavili smo tudi zastave, zemljevide in značilnosti prehrane različnih evropskih držav. Pripravili pa smo tudi nekaj tedenskih oddaj po šolskem radiu. Različne države Evrope so bile predstavljene z značilno glasbo, lastnostmi prebivalcev in drugimi zanimivostmi. V oddajah so otroci peli in recitali v različnih jezikih.

Naš cilj – pritegniti učence in učitelje k sodelovanju v projektu in spoznavanju različnih evropskih držav in njihovih posebnosti ter s tem k pozivanju k večji strpnosti so bili v celoti doseženi.

B.N. Mišič in D. Sertić

Pa se je končalo – šolsko leto, seveda!

Še zadnjič je šolski zvonec oznanil, da gre tudi on na počitnice. Šolarji so z veseljem še zadnjič oprtali že nekoliko izdelane torbe in rekli za dva meseca šoli – adijo. Eni z žarečimi obrazi od veselja nad lepim uspehom, drugi z nekoliko kislimi

Na valeti se je prijetno zaplesalo.

Foto: M. Logar

obrazi in s trdnim sklepom, da drugo leto pa zares začnejo z učenjem, čeprav ta sklep navadno ostane nekje v morskih globinah ali na vrhu najvišjih gora.

Tako smo se učenci OŠ Rovte že 15. junija poslovili od zadnje generacije osmarjev. Zbrali smo se v dvorani, kjer smo pričakali slovesen prihod praznje oblečenih deklet in fantov s svečkami v rokah. Še zadnjič so se kot razred predstavili pred starši in učiteljskim zborom. Z domiselnimi verzi sta Eva in Tina predstavili letošnje osmošolce, njihove poklicne želje, in seveda, sanjsko dekle. Sledil je najpomembnejši del: podelitev priznanj za tekmovalne dosežke. Ravnatelj Mitja Turk je v svojem nagovoru pohvalil prizadevne, obenem pa dodal, da če bi bil interes učencev tolikšen kot trud učiteljev, bi bili uspehi precej boljši. Prireditelj je s svojim obiskom počastil tudi župan Janez Nagode, ki je učencem, ki so bili vseh osem let odlični, podelil Županovo petico štirim osmošolkam. Osmarjem želimo čim več uspehov in lepih trenutkov v novih šolah, nekaterim veliko uspehov na popravnihih izpitih, vsem pa pošten odih kjerkoli že.

Kmalu za njimi smo se od šolskih klopi poslovili tudi ostali »mučenci« in »mučiteljki«. Želeli smo pokazati staršem, kaj počnemo med šolskim letom. Zato smo se na pobudo Aleksandre Stefanovske odločili, da popoldne na predzadnji šolski dan »šolo

na ogled postavimo«. Zbrali smo se v telovadnici, kjer sta nas Tina in Tanja ob fotografijah prav poetično popeljali skozi celo šolsko leto. Nato so bili starši povabljeni v učilnice, v katerih se je dogajalo precej zanimivega. Prvčki – devetletkarji so slikali tokrat kar z računalnikom. Njihovi leto dni starejši vrstniki so govorili angleško. Drugarčki so nadarjeni igralci. Kar dve igri so naštudirali. Morali bi videti, kako gredo šolske potrebščine na počitnice, ali kako je, če ti je doma dolgčas in se odpravljáš na potep v cirkus. Kar dvakrat so morali ponoviti igrice. Dih vam zastane, ko ugotovite, kako gibčni so tretarji. Skupaj z učiteljico so se potili v telovadnici. Četrtrarji so jo urezali po ljudsko – peli so namreč ljudske pesmi in navdušili tudi prisotne. Tudi podaljšančki so pristavili svoj lonček. Pod vodstvom Barbare so poslušali glasbeno pravljico in ob njej

ustvarjali. Zanimive so bile tudi delavnice predmetne stopnje. Zbrali so se tisti, ki radi govorijo angleško. Malce starejši so ugotovili, da je precej znanja že ušlo iz glave. Elastomobil je navdušil pripadnike tehnike. Fizikalne zakonitosti pa so navduševale bodoče Newtona, Galileja in Einsteina. Kemikom, ki so svoje znanje pokazali v kemijski učilnici, pa ni uspelo pogrniti šole v zrak.

Le vreme nam jo je pošteno zagodilo in preprečilo »tprav« nogometno poslastico na Kovku. Pomerili naj bi se starši in njihovi otroci. Škoda. Vendar je tudi tekma v odbojki v telovadnici potešila tiste najbolj vnete. Le gledalcev je bilo manj, kot bi jih najbrž bilo na Kovku. Bo pa drugič bolje. Ob koncu smo si zaželeli brezskrbnih počitnic.

Metka Bogataj

Dvoje zanimivih iskanj

Ob izidu dveh šolskih glasil – Žarek besede v Rovtah – Naši dnevi v Dolenjem Logatcu

Pred seboj imamo dvoje šolskih glasil: rovtarski **Žarek besede**, dolenjelogaški **Naši dnevi**. In kolikero dvojnosti: dvoje različnih zamisli, dvoje različnih lotevanj, dvoje različnih svetov, dvoje zakladnic sporočil. Če je **Žarek besede** stvarno domoroden, so **Naši dnevi** praviljično svetovljanski; če je prvo glasilo posvečeno življenju in delu v domačem in šolskem okolju, obogatenem z dosežki mladih s te šole, je drugo posvečeno življenju in delu Hansa Christiana Andersena, čigar 200-letnica rojstva se nekako izteka, in odmevom na umetnikov genialni pravljčni opus.

Žarek besede, ki ga na šoli Rovte prizadevno in vztrajno ureja učiteljica Ljudmila Treven; tudi ni mogel drugače ravnati, kot je, saj praznuje skupaj s šolo svojo 10-letnico in tako se na več kot 110 straneh zrcalijo odsevi spominov, časnikarskih zapisov, likovnih upodobitev, literarnih poskusov – proznih in pesniških –, refleksij življenja, dela in naravnost zavidanja vrednih uspehov na šoli v Rovtah. K vsemu in obema obletnicama še posebej veljajo tudi iskrene čestitke uredništva Logaških.

Naši dnevi, ki jim daje na šoli Osem talcev nadih urednica Martina Leskovec, diha iz Andersena, pa naj gre za intervju z njim, pisma njemu, slikovne prispevke ali za spopade z njegovimi pravljicami, zlasti s cesarjevimi oblačili in nelepim račkom. Iz pravljčnega žara izhajajo tudi razmisleki o pravljčnih bitjih, o vsečnosti Andersenovih pravljic, ki so med učenci porodile nove pravljice ali preupodobitve Andersenovih stvaritev. Na vsak način izziv, ki je porodil domiselna sporočila. Tudi preučevalcem Andersena veljajo vse čestitke uredništva Logaških. *MAŠ*

Županova petica

Na junijskih sklepnih šolskih slovesnostih je župan Janez Nagode letos podelil kar 26 Županovih petic učencem, ki so skozi vse razrede osnovne šole imeli odlična spričevala.

Na Osnovni šoli Rovte so to prestižno priznanje prejele 4 učenke: **Andreja Kogovšek, Polona Lazar, Eva Petkovšek in Tina Skvarča**.

Na Osnovni šoli Tabor pa so bili deležni Županopve petice: **Kaja Česnik, Suzana Hodnik, Sara Kebe, Vanja Krašovec, Žan Lukman, Janja Nagode, Urša Petek, Miha Sodja in Tanja Teršar**.

Na Osnovni šoli »Osem talcev« pa so Županove petice prejeli: **Petra Adamič, Sandi Bottonjič, Eva Godina, Nina Jerina, Špela Kogovšek, Maja Kosmač, Lea Mihevc, Ema Nagode, Tjaša Osolnik, Anja Plot, Nives Sedej, Aleksandra Štebe in Nina Zorman**.

Vse čestitke, tudi v imenu uredništva Logaških!

MAŠ

Koncert obetavne flavtistke iz Rovt

V torek, 31. maja, je imela svoj zaključni koncert v novi glasbeni dvorani v Rovtah flavtistka Eva Petkovšek, sicer osmošolka iz Rovt. Dobro uro dolg koncert je minil v milozvočnih tonih, kot bi mignil.

Flavtistka Eva s citrarko Polono.

Foto: S. Petkovšek

Eva je dokazala, da je res dobra glasbenica. Celoten program je izpeljala zelo kvalitetno bodisi v solističnih nastopih bodisi v nastopih z zelo zanimivimi zasedbami. Igrala je s kvartetom – v katerem poleg nje igrajo še Tina Skvarča, Darja Logar in njihova profesorica Rebeka Hren, slišali smo tudi zasedbo flavte, kitare (profesorica Eva Hren) in petja (Ana Lukančič) in tudi duete s klavirjem, ko jo je spremljala učiteljica Polona Gantar, s citrami ob Poloni Lazar in celo ob tamburinu, na katerega je udarjal profesor Matjaž Albreht. Koncentracija ji ni popustila. Čudoviti toni so preplavljali dvorano. Dokazala je, da zmore zelo veliko in da zlata priznanja, ki jih je dobila v času šolanja na nižji glasbeni šoli, niso bila samo muha enodnevnica. Vzdušje je bilo zelo prijetno.

Zelo pomembno pa je, da bo Eva nadaljevala s študijem v Ljubljani na glasbeni šoli na Zavodu sv. Stanislava.

Polona Lazar, novin. kr. OŠ Rovte

Za nekaj več časovne usklajenosti

V letošnjem šol. letu je bilo kar nekaj zaključnih glasbenih nastopov naših učencev. Poleg Eve so se predstavili še Miha Arhar z obo, Polona Lazar s citrami in Nejc Skvarča s harmoniko. Učitelji naše šole (vsaj nekateri) hodimo radi na nastope naših učencev, saj vendar cenimo njihovo delo. Pri vsem tem pa moramo ugotoviti, da vseh nastopov nismo mogli poslušati, če bi še tako radi, ker so bili časovno neusklajeni – dva nastopa ob skoraj isti uri: eden v Logatcu, drugi v Rovtah. Zato Glasbeni šoli Logatec predlagamo, da pripravi primernejše razporede koncertov. Prav tako bi bilo potrebno nastope poenotiti glede vabil in obveščanja. Tako smo letos imeli primere: od zelo lepih osebnih vabil in plakatov pa vse do skoraj neopazne najave koncerta na oglasni deski (z vsemi slovničnimi napakami vred). Malo več enotnosti bi zagotovo pripomoglo k boljši obiskanosti koncertov.

Mentorica novinarskega krožka

Ko bom velik, bom glasbenik

Na šoli v Rovtah smo 19. maja gostili glasbenike iz logaške Glasbene šole. Razdelili smo se po skupinah, kjer smo v različnih delavnicah spoznavali različne vrste glasbenih instrumentov: trobila, pihala, godala, instrumente s tipkami, brenkala in tolkala. V delavnicah smo izvedeli nekaj o zgodovini glasbe, spoznali smo različne instrumente in njihovne značilnosti. V vsaki delavnici so nam na instrumente tudi zaigrali, nekatere smo lahko tudi sami preizkusili.

Glasba vse bolj privlači.

Foto: M. Logar

Moramo priznati, da je učence najbolj navdušila delavnica, kjer so bila predstavljena tolkala, saj je v njej bilo povedano največ zanimivih stvari. Mlajši pa so bili navdušeni nad vsemi glasbili, na katera so lahko sami zabrenkali, udarili ...

V mnogih se je tega dne zbudila želja, da bi znali igrati na kakšen instrument. Tisti, ki pa se že učijo, vedo, da za to ni pomembno samo veselje, ampak tudi volja do dela.

Vsekakor je sodelovanje naše šole z glasbeno zelo dobro; naredili smo že kar nekaj skupnih stvaritev. Tudi glasbeni učitelji so zadovoljni z našimi učenci, saj so mnogi zelo dobri in vsako leto popestrijo glasbeno »sceno« tudi zunaj domačega kraja.

Petra Bezeljak, novin. kr. OŠ Rovte

Zmaga elastomobilov v Rovte

V začetku maja sta se 4. tekmovanja elastomobilov v ljubljanskem Tivoliju udeležili letos prvič tudi dve ekipi iz rovtarske šole: v prvi ekipi sedmošolca Jernej Lazar in Nejc Skvarča, v drugi pa osmošolci Andrej Čuk, Boris Trček in Štefan Kokelj. Zadnje tedne pred tekmovanjem so se ob pomoči mentorice Marije Logar trudili s pripravo kar najbolj izvirnega elastomobila.

Na tekmovanju se je pomerilo 9 skupin. Edino pravilo je bilo, da avtomobil poganja elastika. Avtomobil je moral biti kar se najbolj da izviren in prevoziti je moral najdlje. Najbolje sta uspela Jernej in Nejc iz Rovt; rekord iz prejšnjih let sta izboljšala za 10 metrov. Zmagovalca sta prejela lepe nagrade in priznanja za vsekakor lep izumiteljski dosežek.

Upajmo, da ne zadnji.

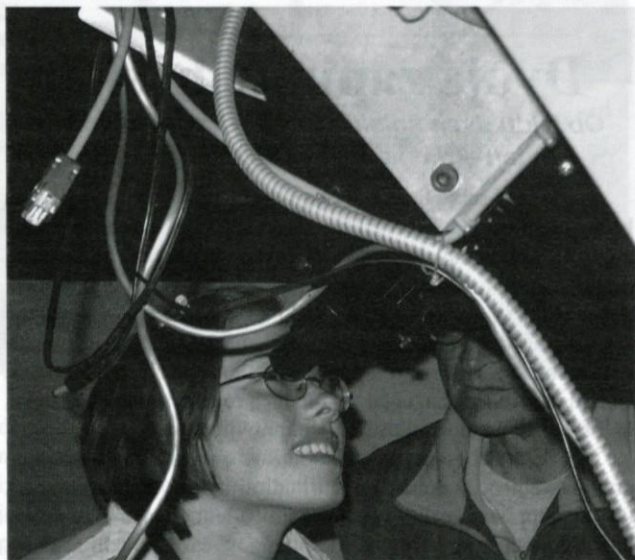
Petra Bezeljak, novin. kr. OŠ Rovte

VOJNI MUZEJ LOGATEC

Ogledi ob sobotah in nedeljah od 10. do 18. ure;
med tednom po dogovoru.
Informacije: Janez Švajncar,
tel.: 01 7542 790.

Astronomska noč

Učenci izbirnega predmeta Astronomija 1 (Sonce, Zemlja, Luna,) so se 19. maja odpravili opazovat zvezde v zasebni Astronomski observatorij v Črnem Vrhu nad Idrijo. Leta 1997 so naključno odkrili prve manjše planete. Od takrat naprej pa poteka sistematično opazovanje neba (trikrat na noč »prečešje« celo nebo). Sodelujejo tudi z Univerzo v Ljubljani, z oddelkom za fiziko. Naš vodnik je bil eden od solastnikov observatorija Stanislav Matičič, ki je znan po tem, da že celo življenje »gleda v nebo«. Ogromno svojega znanja o nebu, ki si ga je pridobil največ z opazovanji, je prenesel na nas, za kar se mu prav lepo zahvaljujemo.

Hopla, zdaj jo pa vidim.

Foto: M. Turk

Naše opazovanje se je začelo ob 21. uri in je trajalo do polnoči. Opazovali smo površje Lune, Jupitra in Saturna le skoz en teleskop, ker je drugi v popravilu. Spoznali smo asteroide, ki jih odkrivajo s tega observatorija. Po tem odkritju so tudi zelo znani, saj svoja opazovanja pošiljajo svetovnim agencijam, s katerimi sodelujejo. To je pomembno zaradi varnosti Zemlje; saj poznate razne znanstvenofantastične filme o uničujočih asteroidih!

Ogledali smo si slike galaksij, zvezd, na nebu smo iskali Severnico in Veliki voz. Astronom Matičič nam je dal tudi nekaj nasvetov, kako se zvezde kar najhitreje najdejo.

Astronomska noč nas je vse navdušila; sploh si nismo predstavljali, kakšne čudovite stvari se dogajajo na nebu.

Petra Bezeljak, novin. kr. OŠ Rovte

Celo šivalni stroj postane mikaven

Učenci osmega razreda devetletke iz Rovt so se sredi maja z učiteljico Magdo Kunc odpravili na tehniški dan v logaško trgovino Anvina. Želeli so čim več zvedeti o tekstilu.

Tako so si v majhni trgovini najprej ogledali več vrst blaga, volne, šivalnih strojev... Nato so se povzpeli v zgornje nadstropje, kjer so si lahko naredili prvi šiviljski izdelek. Vladalo je napeto vzdušje; marsikdo med njimi je prvič poskusil šivati s šivalnim strojem. Na koncu so se vsi zadovoljni odpravili proti domu s kuharsko rokavico na roki.

Ogled trgovine, za kar velja zahvala tudi trgovkam Anvine, ki so otroke prijazno in poučno sprejele, je bil zelo zanimiv; nekateri so se kar navdušili za šivanje.

Tanja Mivšek, novin. kr. OŠ Rovte

Prekrasno darilo sredi hribov in dolin

Ste veseli, ko dobite povabilo prijateljev na celodnevno druženje? Ali morda sodite med tiste, ki že ob povabilu negodujejo?

Teh drugih 4. junija ni bilo v malem avtobusu, ki je ubiral pot iz Logatca proti Hrastniku v goste k hrastniškim planincem. Družimo se še iz časov Čanžka, ustanovitelja hrastniškega in kasneje še logaškega planinskega društva. V Hrastniku smo po sladki dobrodošlici (beri: pecivu) družno krenili proti Šentjurju.

Gostitelji so nam pripravili res imeniten program. Najprej smo si ogledali malo znano arheološko najdišče na Rifniku. Arheologi so obrise stavb dvignili iznad nivoja terena s kamnitimi zidci, nad velikanskim vodnim zbiralnikom pa so postavili tudi streho.

Da ne bi komu krulilo po želodčku, so naši hrastniški prijatelji poskrbeli v bližini Slivniškega umetnega jezera. V Laškem smo si ogledali pivovarno in proizvodnjo tako znanega »kozoroga«. Iz neznosno hrupne proizvodnje smo se umaknili v prijetnejše okolje, kjer smo imeli priložnost poizkusiti to »tekočo« hrano. Tako je bilo obilo priložnosti za spoznavanje. Tem za pogovore

nam pa sploh ni zmanjkalo, saj nas vse druži ljubezen do narave in hoje v hribe.

Iz Laškega smo se prepeljali v bližino Kala nad Hrastnikom, kjer so si hrastniški planinci in rudarji postavili planinski dom na lepi razgledni točki stran od utesnjene doline Save. Mesec junij resnično opravičuje naše ime rožnik, saj se je na Kalu predstavil z resnično lepo rožnato preprogo. Po njej smo prišli do doma, ki spominja že kar na hotel. V njem smo bili postreženi s kosilom, ki nam je posrkalo precej volje do nadaljevanja hoje, a nekaj se nas je vendar odločilo še za pot na Mrzlico. Tam pa stoji Dom trboveljskih planincev in rudarjev. Ostala družčina pa se je na Kalu športno udejstvovala na balinišču in z ruskim bowlingom. Za prijeten nameček so gostitelji pripravili še srečelov.

Hvala vam, planinski prijatelji, za prekrasno darilo tega dne. Prihodnje leto pa se srečamo v Logatcu. – Velja?

ZPET

Uspešni planinski markacisti

Za letošnjo skupno akcijo so logaški markacisti izbrali del Notranjske planinske poti od Slivnice do Pokojišča. Pred Krpanom se je 29. maja zjutraj zbralo 14 markacistov z vodjem Jožetom Kobalom. Opremljeni z markacijskim orodjem so se razdelili v 4 skupine in tako v enem dnevu obnovili obsežen del Notranjske planinske poti, ki jo vzdržuje logaški markacist Niko.

Markacisti so se odpravili na delo.

Foto: M. Petkovšek

Zahvala velja vsem, ki so se udeležili te koristne akcije planinskih markacistov.

Besedilo in foto: Marinka Petkovšek

Napovednik prireditev

Sobota, 30. julija, ob 22. uri na trgu pred cerkvijo v Hotedršici
»TISTEGA LEPEGA DNE«

Ob praznovanju 100-letnice slovenskega filma se bodo pod zvezdami zavrteli koloti imenitne slovenske komedije Franceta Štiglica. Projekt je omogočil Filmski sklad RS s podporo Telekom Slovenije, d.d.

Org. in info: KS Hotedršica

V programu lahko pride do spremembe. Prosimo za razumevanje. Podatke je zbrala Občina Logatec, Tržaška 15, tel. 01 7590 608

Med notranjskimi invalidi

Društvo invalidov Cerknica-Loška dolina je 18. junija organiziralo srečanje invalidov Notranjske pri Lovskem domu v Zelšah. Družabnega srečanja se je udeležilo okrog 230 invalidov iz Ilirske Bistrice, Logatca, Cerknice, Loške doline, Blok in z Vrhniko.

Prijazno med notranjskimi invalidi.

V kulturnem programu, ki ga je povezoval Franc Dolničar, so nastopili: Pevski zbor DI in DU Logatec z zborovodjo Karolino Medvešček, harmonikarici Anica in Vojka iz Ilirske Bistrice, sestrice Starc iz osnovne šole Stari trg ter vrhniški duet Lili Stepič in Jože Jesenovec. Vse udeležence srečanja je pozdravila predsednica DI Cerknica-Loška dolina Olga Otoničar. O delu ZDIS je spregovorila članica upravnega odbora Združenja delovnih invalidov Jožica Žibert.

Za veselo razpoloženje ob srečelovu, ki je vsaki srečki namenil dobitek, in za ples se je trudil Ansambel bratov Štrukelj s pevko Vesno.

Besedilo in foto: F. Brus

Nedelja, 17. julija

Pohod po Soški poti

Org. in info: Planinsko društvo Logatec,
tel.: 041 283 010 (Simona Dernulc)

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega brata, strica in svaka

Vinko Gigale

se iskreno zahvaljujemo sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem.

Hvala vsem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče in svete maše. Zahvaljujemo se gospodu župniku Janezu Petriču za lepo opravljen mašni in pogrebni obred, pevskega zbora za zapete pesmi, Karlu Žejnu za poslovilne besede, Gasilskemu društvu Medvedje Brdo za prevoz ter pogrebniemu zavodu Vrhovc za vse storitve.

Hvala vsem, ki ste pokojnika pospremili v tako velikem številu na njegovi zadnji poti.

*Žalujemo –
vsi njegovi*

ZAHVALA

*Ni besedi
in ni stvari
in ni ljudi,
ki praznino zapolnili bi,
od kar te ni.*

Brez slovesa je odšla naša draga

Vida Kermavnar

Vedno boš v naših srcih!

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za darovano cvetje in sveče, predvsem pa za izrečena sožalja, podporo in tople sočutne besede ob teh težkih trenutkih.

Posebna zahvala gre Miri in Slavici Simšič, pogrebniemu zavodu Menard, osebju Doma starejših iz Logatca, gospodu župniku Franciju Kaduncu za opravljen pogrebni obred, trobentarju in vsem, ki ste se udeležili pogrebne slovesnosti.

Njena družina

ZAHVALA

*Tiho si odšla.
Za tabo ostala je praznina,
v naših srcih bolečina.*

Ob smrti naše drage mame, sestre in tete

Elizabeta Gajser

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem ter sodelavcem Mercatorja in Valkartona za izraženo sožalje, darovano cvetje in darovane sveče.

Najlepša hvala gospodu župniku Janezu Komparetu za lepo opravljeni obred, pogrebniemu zavodu Menard, pevcem in trobentarju.

Hvala tudi patronažni sestri Urški in ostalemu osebju Zdravstvenega doma Logatec. Posebna zahvala velja celotni ekipi Doma Marije in Marte iz Logatca za izredno lepo nego in prijazne besede. Hvala tudi vsem vaščanom, ki ste kadarkoli in kakorkoli pomagali, in vsem, ki ste našo mamo, sestro in teto pospremili na njeni zadnji poti.

*Žalujemo: sin Peter, sestra Iva,
nečak Matjaž in nečakinja Marjana z družinama*

ZAHVALA

Ob smrti dragega moža, očeta, dedka in pradedka

Janeza Loštreka

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, sodelavcem, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, za podarjeno cvetje in darovane sveče.

Zahvaljujemo se pevcem, godbenikom in pogrebniemu zavodu Menard.

Hvala vsem, ki ste počastili njegov spomin.

Vsi njegovi

Slavili so zlato poroko

V maju in juniju se je v Logatcu zvrstilo kar nekaj veselih dogodkov, ki pričajo o trdoživosti zakonskih zvez. Žal, takšnim jubilejem posvečamo še premalo pozornosti, jih premalo cenimo in se nemalokrat dogajajo zgolj v ožjem ali širšem družinskem okolju. Zato je prav, da spomini na te pomembne jubileje zaidejo tudi na strani Logaških. Tako se tudi Logaške pridružujejo čestitkam, ki želijo vsem jubilarantom še dolgo in zdravo življenje.

Francka in Marjan Cempre med svojimi otroki.

V maju pred petdesetimi leti sta izrekala svoj življenjski »da« **Francka Lazar** iz Žirov in domačin **Marjan Cempre**. Kot sta si obljubila, sta bremena nosila skupaj v dobrem in slabem ... Ob tako pomembni obletnici sta se verjetno večkrat vprašala, zakaj je teh petdeset let tako hitro minilo? Topel dom sta zagotovila dvema hčerkama in sinovoma. Devet vnukov ju rado obišče, pravnukinja Meta tudi. Naj jima življenje podari še veliko zdravih in zadovoljnih let v krogu najdražjih.

Ivanka in Franc Rovani med svojima hčerkama.

Prisrčen jubilej zlate poroke sta 4. junija slavila zakonca **Ivanka in Franc Rovani**. Zakonsko zvestobo sta si obljubila v nedeljo, 5. junija, v župniji Rožnovenske Matere Božje v Gorenjem Logatcu. Sv. mašo ob jubileju je daroval gospod župnik Jože Selan, vse svečanosti pa sta pripravili hčeri Sandi in Mari. V zakonu se jima je rodilo troje otrok. Ob tej priložnosti sta prejela številne čestitke od zbranih domačih in gostov.

Albin Čuk

In 5. junija je bilo nadvse slovesno tudi za **Toneta in Binči Levinger**. Farani dolnjelogaške župnije so na to slavnostno nedeljo dodobra napolnili cerkev sv. Nikolaja in s solzami v očeh spremljali slavnostni obred njune zlate poroke. – Ob 9. uri je v cerkev krenil slavnostni spreved zlatoporočencev, najbližjih sorodnikov in prijateljev. Nekdanji župnik dolnjelogaške župnije gospod Tone Kompare je pred njunima pričama, vnukoma Maticem in Juretom, po petdesetih letih še enkrat opravil poročni obred. Sodelavci Karitasa, katerega ustanovni član je tudi zlatoporočenec Tone, in pevci cerkvenega zbora, katerega članica je bila dolga leta zlatoporočenka Binči, so obogatili obred z lepimi besedami, najboljšimi željami za slavljenca in s prelepim petjem.

Binči in Tone Levinger.

S svojim delom, zglednim zakonom in premagovanjem težkih življenjskih preizkušenj sta lahko za zgled vsem rodovom, ki prihajajo za njima. To so jima po slavnostnem obredu v ožjem družinskem in prijateljskem krogu potrdili tudi njuna hči in štirje vnuki z ganljivim programom, pripravljenim prav za to priložnost.

B. L.

**To pot zadnjič; naslednjič bodo z vami
Logaške novice.**

Logaške, glasilo občine Logatec; izdajatelj Občinski svet občine Logatec; odgovorni urednik Marcel Štefančič; grafična zasnova Goran Rupnik; tisk: Grafika Gracer, d.o.o., Celje; naklada 3700 izvodov. Naslov uredništva: Logatec, Tržaška 15, 1370 Logatec; telefon ob sredah od 10. do 12. ure (01) 7590-626 ali (01) 7590-600, E-mail: logaske@logatec.si

Ponos starejše arhitekture

Obnovljena pročelja stavbe na Tržaški cesti, kjer poslujeta občina in upravna enota razkazuje svojo lepoto z nekaterimi starejšimi skrbno prenovljenimi hišami, ki so bile grajene še v cesarski Avstriji ali komaj kaj malega po njej. Ponos logaške arhitekture.

Logaška občina - kako dolgo še tu?

Med tako lepo ohranjene stavbe sodijo poleg občinske hiše tudi »Ljudska šola«, Puppisova hiša in Gasilski dom v Gorenjem Logatcu, »stara občina«, župnišče in nekatere stavbe na Cankarjevi v Dolenjem Logatcu in cerkvena poslopja sploh. Žal, pa se pri vseh prenovitvenih delih ni dalo povsod preurediti notranjščine tako, da bi omogočili dostop invalidom na vozičkih.

Pred občinsko zgradbo pa pritegnejo pozornost mimoidočih lepo urejene zelenice s prikupnimi cvetličnimi otočki, ki jih dokaj skrbno urejajo delavci javnih del.

Besedilo in foto: F. Brus

Zaplesali so tudi na Vrh

Na Vrh Svetih Treh Kraljev in v okolici se je že dalj časa čutila potreba mladih po plesnem tečaju, ki bi ga naj izpeljali še pred poletjem; poleti so namreč vsepovsod veselice...

Tudi plesna vaja dela mojstre.

ŠKD Vrh je organiziral 12-urni začetni plesni tečaj, razdeljen na osem vaj. Program je vseboval osnove foxtrota, disco-foxa, polke ter dunajskega in angleškega valčka. Za vaditelja so izbrali plesno šolo Ritem iz Kranja, in odločitev je bila kar pravilna.

Na prvih vajah se je v začetku aprila zbralo kar 19 plesnih parov. To še posebej potrjuje dejstvo, da je bil tečaj res potreben. Vaje so najprej potekale v telovadnici POŠ Vrh, kasneje pa, ko se je malo otoplilo, so vadili kar na igrišču pred šolo. Najprej so vadili posebej fantje in posebej dekleta, kasneje so plesali v parih. Vsak teden so nadgrajevali znanje in prav vsi tudi osvojili osnove plesa.

Zadnje srečanje z vaditeljema so imeli 4. junija; na manjši zaključni zabavi se je predvsem veliko plesalo. Drugo leto bodo verjetno organizirali nadaljevalni tečaj, saj je bilo povpraševanje po njem že sedaj veliko.

Gregor Kogovšek

Najdonosnejša ponudba.

Chevrolet

EUROTAX

+ do 680.000 SIT

Avtohiša Seliškar, d.o.o.

Betajnova 16, 1360 Vrhnika, telefon: 01/ 750 22 52

CHEVRO